

Vlaams
Parlement

ingediend op **15** (2015-2016) – Nr. 7-B
3 december 2015 (2015-2016)

Verslag

namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
uitgebracht door Willy Segers, Yamila Idrissi en Lieve Maes
aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting

over het ontwerp van decreet

houdende de algemene uitgavenbegroting
van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 2016

over de Beleidsbrief Brussel
2015-2016

en over de Beleidsbrief Vlaamse Rand
2015-2016

Samenstelling van de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand:

Voorzitter: Katia Segers.

Vaste leden:

Lieve Maes, Bart Nevens, Peter Persyn, Willy Segers, Karl Vanlouwe, Karim Van Overmeire;
Michel Doomst, Katrien Partyka, Joris Poschet, Peter Van Rompuy;
Lionel Bajart, Jo De Ro;
Yamila Idrissi, Katia Segers;
Elke Van den Brandt.

Plaatsvervangers:

Piet De Bruyn, Matthias Diependaele, Marc Hendrickx, Marius Meremans, Nadia Sminate,
Jan Van Esbroeck;
Karin Brouwers, Sonja Claes, Martine Fournier, Ward Kennes;
Ann Brusseel, Gwenny De Vroe;
Bruno Tobback, Joris Vandenbroucke;
An Moerenhout.

Toegevoegde leden:

Christian Van Eyken.

Documenten in het dossier:

- 15** (2015-2016) – Nr. 1: Ontwerp van decreet + Bijlagen
 - Nr. 2 t.e.m. 6: Amendementen
 - Nr. 7-A: Verslag aan de Commissie voor Algemeen beleid, Financiën en Begroting
- 14** (2015-2016) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
 - Nr. 2: Amendementen
- 12** (2015-2016) – Nr. 1: Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
 - Nr. 2: Verslag
- 13** (2015-2016) – Nr. 1: Algemene toelichting
 - Nr. 2: Toelichtingen per programma
- 16** (2015-2016) – Nr. 1: Verslag van het Rekenhof
- 21** (2015-2016) – Nr. 1: Meerjarenraming
- 516** (2015-2016) – Nr. 1: Beleidsbrief
 - Nr. 2: Motie
 - Nr. 3: Verslag
- 527** (2015-2016) – Nr. 1: Beleidsbrief
 - Nr. 2: Verslag

INHOUD

I. BRUSSEL	6
1. Toelichting door de heer Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel	6
1.1. Algemene uitgavenbegroting 2016	6
1.2. Beleidsbrief Brussel 2015-2016	7
2. Bespreking	10
2.1. Algemene uitgavenbegroting 2016	10
2.2. Beleidsbrief Brussel 2015-2016	10
2.2.1. Voorafgaande beschouwingen naar aanleiding van de aanslagen in Parijs	10
2.2.2. Beleidsbrief (algemeen)	14
2.2.3. SD 1 – Een positief en constructief partnerschap met de Vlaamse Gemeenschapscommissie waarbij beide instellingen elkaar respecteren en versterken	15
OD 1 De politieke en ambtelijke samenwerking tussen de Vlaamse overheid en de VGC verder vorm geven via gestructureerd overleg	15
OD 2 De planlast voor de VGC verminderen door het ontwikkelen van een strategisch meerjarenplan voor de VGC....	16
OD 3 Operationele middelen: rationalisering en clustering – co-aansturing of co-beheer	18
OD 4 Streven naar een geïntegreerd communicatiebeleid	18
2.2.4. SD 2 – Bruggen bouwen met andere Brusselse overheden en instellingen	20
OD 1 De vaak specifieke samenwerkingsdossiers tussen meerdere overheden worden met een open agenda en op pragmatische wijze aangepakt	20
2.2.5. SD 3 – De Vlaamse Regering zet volop in op de Brusselse uitdagingen	24
DEEL 1: De horizontale opdracht en de verantwoordelijkheid van de hele Vlaamse Regering	24
OD 1 De Brusselnorm moet als beleidsinstrument worden geconsolideerd en verfijnd	24
OD 2 De Brusseltoets implementeren en verankeren	24
OD 3 We werken binnen de Vlaamse Regering een politiek kader uit én spreken een agenda af om het integraal Brusselbeleid verder in te vullen.....	24
DEEL 2: Sterke, doelgerichte Vlaamse investeringen in onze hoofdstad.....	25
OD 4 Het Vlaams Brusselfonds.....	25
OD 5 Investeren in sterke partners	26

OD 6	Investeren in hoofdstedelijke projecten en vernieuwende initiatieven	26
OD 7	Onderzoek en wetenschap ten dienste van het werkveld en het grote publiek	27
OD 8	Een integraal media- en communicatiebeleid.....	27
OD 9	Openheid, interculturele samenwerking en oog voor Internationalisering	29
OD 10	Naar een gecoördineerd welzijns- en gezondheidsbeleid in de hoofdstad	29
OD 11	Jong in Brussel: onderwijs, studenten en jeugd	32
2.2.6. SD 4	Het Nederlands als katalysator voor sociale mobiliteit	33
OD 1	De Vlaamse Gemeenschap zal de naleving van de taalwetgeving in Brussel actief opvolgen.....	33
OD 2	We streven naar één gemeenschappelijke visie rond taalbeleid Nederlands in het belang van Brussel.....	34
	Huis van het Nederlands: hoeksteen van het taalbeleid van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel.....	34
OD 3	We blijven inzetten op een zo groot en divers mogelijk aanbod NT2-cursussen.....	34
OD 4	We voeren een taalpromotiebeleid met de nadruk op het stimuleren van Brusselaars om het Nederlands te oefenen	34
OD 6	We benadrukken de unieke positie en autonome werking van het Huis van het Nederlands Brussel	35
3.	Indicatieve stemming algemene uitgavenbegroting 2016	35

II. VLAAMSE RAND	35
1. Toelichting door de heer Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, bij begroting en beleidsbrief	35
2. Bespreking	37
2.1. Algemene uitgavenbegroting 2016	37
2.2. Beleidsbrief Vlaamse Rand 2015-2016	37
2.2.1. Algemeen	37
2.2.2. Strategische en operationele doelstellingen	41
Strategische doelstelling: Rechtstreekse initiatieven voor een gecoördineerd Randbeleid	41
Operationele doelstelling: Onthaal en integratie	41
Operationele doelstelling: Taalbarometer Vlaamse Rand	42
Operationele doelstelling: Coördinatieplatform VSGB	42
Operationele doelstelling: Een open communicatiebeleid voeren en aansturen	42
Operationele doelstelling: Samenwerken en ondersteunen	43
2.2.3. Strategische doelstelling: vzw 'de Rand': eerste partner voor het Vlaamse Randbeleid	43
2.2.4. Strategische doelstelling: de Vlaamse Rand vanuit andere beleidsdomeinen en invalshoeken	44
Operationele doelstelling: Huisvesting	44
Operationele doelstelling: Taalwetgeving – Binnenlands Bestuur	45
Operationele doelstelling: Onderwijs	46
Operationele doelstelling: Werk	46
Operationele doelstelling: Mobiliteit	46
Operationele doelstelling: Cultuur, jeugd, sport en verenigingsleven	49
Operationele doelstelling: Welzijn en Gezondheid	50
Operationele doelstelling: Toerisme	52
Operationele doelstelling: Integratie en inburgering	52
2.2.5. Strategische doelstelling: Het Groene karakter van de Rand bewaken	54
Operationele doelstelling: Waardevolle natuur koesteren en versterken	54
Operationele doelstelling: Open Ruimte	54
Operationele doelstelling: Landbouw betere kansen bieden	54
3. Indicatieve stemming algemene uitgavenbegroting 2016	55
Gebruikte afkortingen	56

Bijlage: zie [dossierpagina](http://www.vlaamsparlement.be) www.vlaamsparlement.be

De Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand besprak het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2016 op 18 en 25 november 2015. Op 18 november 2015 kwam Brussel aan bod (bevoegdheid van Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel). Verslaggevers waren Willy Segers en Yamila Idrissi. Op 25 november 2015 kwam Vlaamse Rand aan bod (bevoegdheid van Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn). Verslaggever was Lieve Maes.

De algemene uitgavenbegroting 2016 werd samen besproken met de beleidsbrieven: Beleidsbrief Brussel 2015-2016 (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 527/1) en Beleidsbrief Vlaamse Rand 2015-2016 (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 516/1). Dit verslag volgt grotendeels de structuur van de beleidsbrieven.

De bijlage waarnaar de minister verwees, is terug te vinden op de [dossierpagina](#) van dit verslag op www.vlaamsparlement.be.

I. BRUSSEL

1. Toelichting door de heer Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel

1.1. Algemene uitgavenbegroting 2016

Zijn toelichting over de begroting Brussel is kort, zegt de *minister*. De begroting blijft nagenoeg stabiel ten opzichte van 2015, met een bedrag van om en bij de 45 miljoen euro. Er zit een divergentie op van 400.000 euro die te maken heeft met de fluctuaties in de betaalkredieten van het Vlaams Brusselfonds.

Er is zelfs een lichte stijging ten aanzien van de begrotingscontrole 2015. Opnieuw heeft dit te maken met de betaalkredieten van het Vlaams Brusselfonds. Ze worden met 190.000 euro opgetrokken. Ook wordt de éénmalige besparing op de infrastructuurmiddelen van de VGC bij de begrotingscontrole 2015 voor een bedrag van 200.000 euro teruggedraaid.

De grootste wijziging in de begroting Brussel is de hercodificatie van de artikelen. De hercodificatie is het gevolg van het samenvoegen van de diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid met het beleidsdomein Kanselarij en Bestuur. Dat is het gevolg van de beslissing van de Vlaamse Regering om het aantal entiteiten te verminderen. De kredieten voor Brussel zijn niet langer meer terug te vinden onder het programma AG maar onder het programma PG.

Gelijktijdig met de codificatie werd van de gelegenheid gebruik gemaakt om de kredieten te clusteren rond de strategische doelstellingen uit de beleidsnota annex beleidsbrief. De herallocatie van 5 naar 6 begrotingsartikelen is budgetneutraal. Het gaat hier louter over een verschuiving van kredieten.

Zo zijn de kredieten voor de werking van de VGC en de infrastructuurmiddelen afgezonderd en vindt men ze voortaan terug onder een apart artikel AA voor een bedrag van 27 miljoen euro. Dit correspondeert met de eerste strategische doelstelling: een positief en constructief partnerschap met de VGC vooropstellen.

Wat evenwel betekent dat de nominatieve subsidies aan organisaties zoals onder andere Br(ik), BRIO, Kuumba, en de subsidies en werkingskosten aan 'projecten voor Brussel' zijn samengevoegd onder het artikel AB voor een bedrag van 11 miljoen euro.

Nieuw is het artikel AC dat overeenstemt met de vierde strategische doelstelling: het Nederlands als katalysator voor sociale mobiliteit. Door het krediet afzonderlijk zichtbaar te maken kunnen de inspanningen ter bevordering van de Nederlandse taal transparanter opgevolgd worden.

Aan de structuur van de interne stromen voor Muntpunt, Vlaams Brusselfonds en het Fonds Inschrijvingsgelden Centra Volwassenenonderwijs is er niets gewijzigd.

Voor de detailbesprekingen van de artikelen verwijst de minister naar de Toelichtingen per programma (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, 13/2-P). Voor de begroting Brussel zijn er geen bepalingen opgenomen in het programmadecreet *Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 544/1).

1.2. Beleidsbrief Brussel 2015-2016

Deze beleidsbrief wordt op een nogal speciaal moment besproken, zegt de minister, verwijzend naar de aanslagen op 13 november in Parijs. Hij gaat toch over tot de toelichting van de beleidsbrief omdat hij gelooft in de continuïteit en het verdiepen van het beleid om resultaten te bereiken. Anderzijds zijn er de afgelopen dagen zaken gebeurd in onze dierbare hoofdstad die aanleiding zullen geven tot tussenkomsten van leden. Het is vandaag een moeilijke evenwichtsoefening om enerzijds de duurzaamheid van het beleid voorop te stellen en anderzijds niet blind te zijn voor de zaken die het beleid onderweg tegenkomt.

Er zijn vier belangrijke klemtonen voor het aankomende werkjaar. Deze werden ook afzonderlijk in de inleiding van de beleidsbrief opgesomd:

- de verdere invulling van het Vlaams Gemeenschapsbeleid in Brussel op basis van klare afspraken tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Dit proces werd aangezet met de goedkeuring van de nota Vlaams Gemeenschapsbeleid in Brussel door beide organen in juli (zie verder);
- nauwgezette inhoudelijke en budgettaire opvolging van de meerjarenovereenkomsten met onze structurele partners, waaronder Muntpunt en de Vlaams-Brusselse Media;
- samen met de bevoegde collega in de Vlaamse Regering en het bevoegde lid in de Vlaamse Gemeenschapscommissie bekijken hoe de historisch gegroeide achterstand op het beleidsdomein Welzijn en Gezondheid stapsgewijs teruggedrongen kan worden;
- volgehouden aandacht voor een actief taalpromotiebeleid waarbij de meerwaarde van de kennis van het Nederlands in de hoofdstad wordt beklemtoond, niet enkel om werk te vinden maar ook om makkelijker aan een gedeeld burgerschap in deze stad te werken.

De eerste klemtoon (strategische doelstelling 1): een positief en constructief partnerschap met de Vlaamse Gemeenschapscommissie, is vorig jaar sterk benadrukt en heeft vorm gekregen in concrete initiatieven. Nu wil men bekijken hoe dit kan verdiepen en verstevigen. Beide instellingen moeten elkaar respecteren en versterken in die samenwerking.

De basis voor de aankomende werkzaamheden werden gelegd in de rapporten van de Task Force Brussel uit de vorige legislatuur én in de nota van de Vlaamse Regering met betrekking tot het Vlaams Gemeenschapsbeleid in Brussel (juli 2015). Deze nota geeft het kader aan voor een dialoog met de VGC en is reeds onderwerp van debat geweest in deze commissie.

Concreet zijn volgende stappen te verwachten:

- het opstarten van het gestructureerd overleg Vlaamse Gemeenschap – VGC-College;

- het installeren van de gemengde ambtelijke communicatie;
- beginnen met het uitwerken van een strategisch plan en strategische doelstellingen bij de VGC-dotatie (2016-2018);
- besprekingen opstarten voor een nieuw begrotings- en rekeningsstelsel voor de VGC (vanaf 2018);
- bekijken hoe men BBC, afspraken nu met Vlaamse lokale besturen, kan gebruiken en aanpassen voor de VGC; onderwerp van dialoog;
- herbekijken van de geldstromen vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar Brussel tijdens het laatste jaar van de legislatuur op basis van de begroting 2018 (= 1ste jaar van het strategisch plan). Het gaat niet zozeer over minder of meer middelen, maar ook over de vraag of de overdracht van een aantal sectordecreten (die naar lokale besturen werden overgeheveld (cultuur, sport, jeugd)) naar de VGC nog op dezelfde manier benaderd zal worden of niet.

Verder is het opzet om van de Brusselnorm een beleidsinstrument te maken waar dit tot op heden nog te veel enkel een statisch referentiepunt was. Daarvoor ziet de minister de volgende stappen.

De Brusselnorm als beleidsinstrument wordt geconsolideerd en verfijnd op basis van de nota van de Vlaamse Regering voor Vlaams Gemeenschapsbeleid in Brussel. Hierover moet een consensus kunnen komen tussen de Vlaamse Regering en het VGC-College. Als deze consensus bereikt is kan begonnen worden met:

- het actualiseren van de financiële stromen door de Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel, meer gedetailleerd op het niveau van het gewest en op het niveau van de gemeenten om eventuele hiaten op te sporen en te remediëren;
- uiteraard is dit de basis voor het bilateraal overleg tussen de bevoegde ministers en hun collega's in de VGC betreffende de Brusselnorm in het Vlaamse Regeerakkoord.

In 2016 zal er ook een nota aan de Vlaamse Regering komen met een voorstel van checklist om de ex-ante-toepassing van de Brusseltoets te implementeren en te verankeren.

Tweede klemtoon zijn de beheersovereenkomsten met de nominatim begunstigen van het Vlaams Brusselbeleid: Br(ik, BRIO, Brukselbinnenstebuiten, Huis voor gezondheid, Huis van het Nederlands, Kenniscentrum Woonzorg Brussel, Kuumba, Muntpunt, Studio Globo en de Vlaams-Brusselse Media.

Momenteel worden de strategische beleidsplannen besproken die moeten dienen als basis voor de beleidsovereenkomst 2016-2020. Sommigen zijn al in een gevorderd stadium, anderen zullen in 2016 klaar zijn.

De subsidiegids wordt geactualiseerd: de subsidiecriteria worden regelmatig verfijnd. Ook nu recent was er een aanpassing. Volgend jaar wordt bekeken hoe vanaf 2017 misschien iets meer ingrijpende criteria gehanteerd kunnen worden. In 2017 komen er nieuwe financiële mogelijkheden, zelfs bij ongewijzigd macrofinancieel beleid van de Vlaamse Regering: het Vlaams Brusselfonds wordt heropgebouwd, sommige projecten lopen af en er zijn minder tweejarige initiatieven (maar ze komen uiteraard in 2018 terug).

De minister focust nog op enkele belangrijke nominata: Muntpunt, Vlaams-Brusselse Media (Bruzz), welzijns- en gezondheidsbeleid en Br(ik).

Muntpunt maakt deel uit van het integraal media- en communicatiebeleid. De leden zijn genoeg bekend met de discussie over de verschillende functies van Muntpunt: bibliotheek (waar traditie en vernieuwing elkaar ontmoeten in dagelijkse praktijk), informatiepunt en promotie voor Brussel.

De Vlaamse Regering heeft vorige week een voorstel goedgekeurd tot samenstelling van de raad van bestuur en de algemene vergadering. Dit voorstel ligt in het verlengde van het decreet Deugdelijk Bestuur. Dat betekent dat een derde van de bestuurders niet op basis van het Cultuurpact wordt aangeduid maar onafhankelijk zijn. Er zal de komende weken, maanden een oproep gedaan worden voor onafhankelijke bestuurders.

De minister zal niet te lang ingaan op de Vlaams-Brusselse Media. Hij verwijst naar het debat dat in deze commissie gehouden werd op 14 oktober laatstleden (*Hand. VI.Parl., 2015-16, C21*). Een aantal zaken zijn nu in uitvoering. De commissie kan de mensen van VBM/Bruzz uitnodigen voor een rechtstreekse dialoog.

De derde klemtoon betreft het welzijns- en gezondheidsbeleid in de hoofdstad. De minister vraagt aandacht voor twee zaken. Vooreerst de rationalisatie en harmonisatie van de ondersteuningsorganisaties in het Nederlandstalige welzijns- en gezondheidslandschap in Brussel. De vzw Hefboom werd door de VGC en in samenspraak met de minister aangesteld om de analyse uit te voeren en een transitieplan uit te rollen (2016). Het gaat om de klassieke overlap en mogelijke samenwerking/fusie. Beleidsorganisaties werden de voorbije dertig jaar of meer terecht opgericht, maar er moet bekeken worden wat beter kan gezien de uitdagingen in deze sector vandaag.

Het Masterplan Woonzorg van het Kenniscentrum Woonzorg ligt nu op tafel. Dat is natuurlijk de ideale 'wish list', maar daaruit zal de prioriteitenlijst gedistilleerd moeten worden die rekening houdt met de budgettaire context. De minister verwijst ook naar de bijkomende mogelijkheden van het Vlaams Brusselfonds vanaf 2017 zodat volgend jaar een plan kan worden voorgelegd met nieuwe initiatieven te realiseren in deze zittingsperiode.

De minister gaat verder in op een andere nominatim gesubsidieerde organisatie, namelijk Br(ik vzw, onder de noemer 'jong in Brussel'. Ze zullen verder werken aan de operationalisering van iKot 2.0, waar alle digitale informatie en service rond kotverhuur te vinden is. Men is ook nog in gesprek met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest over de noodzaak van een gewestelijk kotenlabel. Br(ik is ook in contact met bouwpromotoren en ontwikkelaars om hen te inspireren en te stimuleren om op een andere, innovatieve manier naar studentenhuysvestiging te kijken en mee projecten te initiëren. In het kader van de internationalisering van Brussel als studentenstad heeft Br(ik ook een rol te spelen. Br(ik is opgericht om Brussel ook als Nederlandstalige studentenstad zichtbaar te maken. Dat blijft zeker de hoofdprijs maar er zijn steeds meer internationale studenten, hetgeen logisch is in een internationale stad als Brussel.

De minister besluit met de niet minder belangrijke opdracht: de taalwetgeving in Brussel actief opvolgen. De verdere operationalisering van de Taalwetwijzer maakt daar deel van uit. Het zwaartepunt blijft liggen op de hoeksteen van het taalbeleid, het realiseren van een zo groot en divers mogelijk aanbod NT2-cursussen. De minister is in overleg met Vlaams minister Liesbeth Homans voor Inburgering voor bijkomend aanbod in het kader van de vluchtelingenproblematiek.

Het Huis van het Nederlands blinkt uit in haar rol bij het aanbieden van taalcursussen Nederlands. Ze zetten steeds meer in op het aanbieden van oefenmethodieken en -plekken na het volgen van de lessen. Het is de bedoeling om de zichtbaarheid en naambekendheid van het Huis van het Nederlands te blijven vergroten, alsook de unieke positie en autonome werking van het Huis van het Nederlands te blijven benadrukken waar het deel uitmaakt van het inburgeringsbeleid van de Vlaamse Gemeenschap. Het taalpromotiebeleid blijft voorop staan.

2. Bespreking

2.1. Algemene uitgavenbegroting 2016

Yamila Idrissi vraagt of de dotatie van de VGC geïndexeerd wordt. De dotatie van de VGC wordt niet geïndexeerd tot de Vlaamse Regering de indexeringen weer mogelijk maakt, antwoordt de *minister*.

Vele organisaties beschikken over budgetten en *Elke Van den Brandt* wil weten of er een overzicht is waaruit blijkt welke en hoeveel er meer dan wel minder middelen ontvangen. Zijn er verschuivingen? Op basis van welke analyse zijn de eventuele wijzigingen gebeurd?

Er zijn geen verschuivingen tussen de genoemde organisaties, antwoordt de *minister*. Politiek alvast niet, maar een correctie is nodig bij de nasleep van de mislukte eerste operatie bij VBM. Er zou een bedrag vrijgemaakt worden vanuit de VGC en de Vlaamse Gemeenschap om de meerkosten voor de reorganisatie ingevolge de vertraging voor VBM leefbaar te maken. Daarbij zijn 70.000 euro van Br(ik naar VBM gegaan (zie bijlage). Dat behelst geen besparing. Br(ik had een plan om een communicatiebrochure uit te werken en was bereid daarmee te wachten.

2.2. Beleidsbrief Brussel 2015-2016

2.2.1. Voorafgaande beschouwingen naar aanleiding van de aanslagen in Parijs

Yamila Idrissi neemt, gezien de gebeurtenissen onlangs in Parijs, met veel schroom het woord over de beleidsbrief over Brussel. Iedereen is op zijn manier aan het verwerken van hetgeen allemaal gebeurt en gebeurd is. Een ding staat vast: onder de slachtoffers wordt geen onderscheid gemaakt volgens kleur, leeftijd of religie. Het lid zit met heel veel vragen; ze wil er zich voor hoeden er ongenueanceerd over te spreken. Dit is het moment om over de partijgrenzen heen, meerderheid en oppositie, te bekijken wat nog meer en beter gedaan kan worden vanuit de bevoegdheden van Vlaanderen in Brussel. We moeten ons overtreffen om van Brussel een betere stad te maken.

Het lid was bijzonder getroffen door de getuigenis van een Nederlandstalige leerkracht uit een school in het Brusselse. Ze kende een van de daders; ze heeft de jongere op een mum van tijd zien radicaliseren. Bij haar bleef een enorm gevoel van machteloosheid over, het gevoel van gefaald te hebben. Daarom is het voor het lid belangrijk ook te bekijken hoe de overheid leerkrachten, welzijns- en jeugdwerkers die dagelijks met jongeren bezig zijn, sterker kan maken. Er moet nagedacht en stappen gezet worden om ervoor te zorgen dat leerkrachten enzovoort de juiste antwoorden kunnen bieden. Deze jongeren kan men niet in handen van extremisten laten vallen. In Brussel zijn alle strekkingen van islamisme aanwezig: van gematigde tot zeer salafistische, en terroristische strekkingen. Cijfermateriaal is voorhanden. Het lid verwijst naar het referentiewerk van Felice Dassetto over Brussel en haar jongeren. Ook de recente studie van de Koning Boudewijnstichting kan als studiemateriaal gebruikt worden om elementen van antwoord aan te reiken. Er is in dit parlement de Commissie voor de bestrijding van gewelddadige radicalisering, maar *Yamila Idrissi* meent dat ook de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand moet bekijken welke stappen een begin van oplossing kunnen aanreiken. Spreekster denkt daarbij niet alleen aan onderwijs en cultuur, maar aan een Brussels informatiecentrum voor Europese islam waar objectieve informatie kan verzameld worden, en aan ontmoetingsplekken voor mensen met vragen.

Uiteraard zal dat niet voldoende zijn. Toch doet het lid een oproep aan de collega's om voorstellen te doen op het vlak van de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel. De sp.a-fractie reikt de hand aan iedereen met construc-

tieve voorstellen. Dat is volgens spreekster de enige weg om deze strijd te kunnen winnen.

Joris Poschet wijst op de bijzondere context in Brussel. Het buikgevoel van de spreker zegt dat de algemene angst voor de enorme vluchtelingenstroom in Brussel minder groot is dan in het Vlaamse Gewest. Er is ook angst voor terreur, wat geen verband houdt met de vluchtelingenstroom. Hij is verbaasd dat men in een context van oorlog tegen terreur verzeild is geraakt, met een discours 'copy paste George W. Bush' na '9/11'. Deze strategie heeft weinig vruchten afgeworpen. De uitdaging waarvoor men staat wordt niet opgelost met bommen op Syrië. Er is nood aan een globale strategie. Daartoe werd de Commissie voor de bestrijding van de gewelddadige radicalisering opgericht in dit parlement die nuttig werk verricht heeft. Er werd een uitgebreide resolutie goedgekeurd met 55 maatregelen om de strijd tegen radicalisering bij de wortel aan te pakken (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 366/1-3). In Brussel is echter meer nood aan coördinatie van de maatregelen vanuit de Vlaamse Gemeenschap, het federale veiligheidsbeleid, het Europese Radicalisation Awareness Network enzovoort. Zijn de burgemeesters aan het hoofd van de lokale integrale veiligheidscellen op de hoogte van hetgeen bestaat op Vlaams niveau? Het lid stelt vast dat Antwerpen per kop evenveel Syriëvertrekkers telt als Brussel, en dat Vilvoorde een veelvoud daarvan heeft. In onze hoofdstad zijn er echter uitdagingen op het vlak van de structuren. Spreker is bekommerd dat de Vlaamse aanpak niet honderd procent kan werken zolang de bodem er niet is en er een lekkend veiligheidsbeleid is in Brussel.

Toch moet dat Vlaamse beleid voortgezet worden omdat het een beleid is van kansen geven en grijpen: onderwijs, cultuur- en sportbeleving, verenigingsleven. Als mensen talenten kunnen ontwikkelen staan ze sterker in het leven. Het beleid moet mensen verbinden. Het 'wij' is belangrijker dan ooit.

Het feit dat onder meer een jongere uit Brussel een aanslag gepleegd heeft, is onwezenlijk en doet iets met ons, zegt *Elke Van den Brandt*. Door de terreur in Parijs is een stukje van iedereen gestorven, een stuk van onze vrijheid en veiligheid. Bij de mensen leven heel veel emoties. In Brussel komt daarbij dat het 'een van ons' was, die hier op de schoolbanken zat. In eerste instantie moet de veiligheid dat we hier kunnen leven gegarandeerd worden. Het gaat niet enkel om fysieke veiligheid maar ook om verbondenheid in onze samenleving. Bouwen aan het Brussel van morgen zal samen zijn of niet, ondanks de vele verschillen. Spreekster citeert een ouder aan de schoolpoort: "tous les mêmes", onze kinderen zijn allemaal dezelfde. Iedereen wil een veilige stad, een thuis.

Het lid meent dat men de tijd moet nemen om de emoties te verwerken en om na te denken, vragen te stellen, antwoorden te zoeken, conclusies te trekken. Alles in die volgorde en niet overhaast. Politici moeten beslissingen nemen maar ook durven twijfelen.

Gezien deze omstandigheden is het moeilijk en met schroom dat het lid de begroting en beleidsbrief ter hand neemt. Toch is het belangrijk, meent het lid. Het is de taak van politici om na te denken over hoe we het beleid moeten vorm geven. Het beleid is belangrijk voor deze stad.

Karl Vanlouwe is verwonderd over hetgeen hij zonet gehoord heeft. Men kan er zich niet vanaf maken door te zeggen dat men vooruit moet kijken, met vage bewoordingen over samenwerking. Men kan ook niet zeggen dat er geen schuldigen zijn. Met dergelijke bevindingen komt men er totaal niet, aldus het lid. Hij verwijst naar het boek uit 2005 – dus tien jaar geleden – van Hind Fraihi: 'Undercover in klein-Marokko - Achter de gesloten deuren van de radicale islam'. Dat stelde onder meer dat Molenbeek een kweekvijver is voor moslimterreur. Het lid citeert uit het boek. Volgens de Molenbeekse integratiewerking zou "werk (...) allicht de oplos-

sing zijn”, een reactie naar aanleiding van de publicatie van de undercoverbevindingen in de krant (p. 172). “Werk, zo kinderlijk eenvoudig was de remedie voor moslimextremisme. Alsof iedere extremist, van welke aard, zonder werk zit. (...) Zijn er extremistische moslims in Molenbeek? Natuurlijk antwoordt de directrice van Foyer, zoals die ook elders bestaan. Lopen er potentiële rekruten voor een jihad in Molenbeek? Vermoedelijk, zoals die vermoedelijk ook elders rondlopen.”. Karl Vanlouwe onderstreept dat dit tien jaar geleden werd neergeschreven.

Burgemeester Philippe Moureaux verklaarde destijds dat de journalist zich heeft laten inpakken door blufferige machopraat van islamitische jongeren. De PS is inmiddels bekend om haar gedoogbeleid voor moslimfundamentalisten, aldus Hind Fraihi. “De helft van de allochtonen in Molenbeek stemt PS, en dat verklaart waarom de partij hen nooit tegen de haren in durft strijken. Om het Vlaams Belang niet nog groter te maken, laat de PS moslimextremisten ongemoeid en worden alle excessen met de mantel der liefde toegedekt.”.

Er ligt meer dan werkloosheid en bluf aan de basis van moslimextremisme. Maar dat debat willen velen niet voeren, het zou immers politiek niet correct zijn, aldus het lid.

In 2011 komt Molenbeek opnieuw onder vuur en dit wegens de onveiligheid en opnieuw de samenlevingsproblemen, de agressie. Burgemeester Moureaux stoort zich niet zozeer aan de problemen maar: “aan het amalgaam dat gemaakt wordt van Molenbeek als nieuwe Bronx. Het gaat net beter met Molenbeek. De sociale mix raakt hersteld.”. Opnieuw bleef men de realiteit ontkennen.

Toen reeds pleitte N-VA voor één veiligheids- en politiebeleid met onder meer één politiezone, één politiefchef en één politiek verantwoordelijke. N-VA pleitte om na te denken over een gewestelijk minister of staatssecretaris voor veiligheid in Brussel. Spreker stelt vast dat daar niets mee werd gedaan. De voorstellen werden opnieuw afgedaan als een “un fantasme institutionnel des Flamands”. Moureaux noemde de voorstellen tot nultolerantie “volksverlakkerij”. Het gaat over de jaren 2011 en 2012.

Ondertussen waren er politici uit Brussel die het politiek incorrect vonden om te spreken over integratie, want daar kleefde het etiket van extreemrechts aan. Multiculturalisme was een verrijking, werd gezegd. Kritische bedenkingen waren taboe. Het was, zoals vandaag in De Standaard staat, een politiek van horen, zien en zwijgen, zegt Karl Vanlouwe. Wat nu opnieuw is gebeurd is het gevolg van een non-beleid wat van “Brussel het afvoerputje van Europa heeft gemaakt waar terroristen, salafisten en misdadigers lastig te controleren zijn”, aldus een Nederlandse hoogleraar en terrorisme expert aan de Universiteit van Utrecht.

Bilal Benyachi, auteur van het boek ‘Islam en radicalisme in Brussel’, vond vorig jaar nog op facebook steunbetuigingen van een Brussels politicus aan een berucht Syriëstrijder die bij verstek veroordeeld was. Dat dergelijke amicale houding problematisch is voor een parlementslid, hoeft geen betoog. Recent las het lid nog op facebook: “dat niet alle Syriëstrijders gestigmatiseerd mogen worden.”.

De burgemeester van Vilvoorde heeft de indruk dat Brusselse gemeenten hun Syriëstrijders minder intens opvolgen. Reeds eerder klaagde het parket-generaal dat zij geen medewerking kreeg van lokale OCMW-voorzitters die zich verschuilden achter hun beroepsgeheim. Het aantal schrappingen uit de bevolkingsregisters van vertrokken Syriëstrijders lag in de Brusselse gemeenten beduidend lager dan Antwerpen, Vilvoorde of andere Vlaamse steden.

Karl Vanlouwe heeft gisteren sommigen horen pleiten voor een fusie van de politiezones voor een efficiënter veiligheids- en politiebeleid. Dezelfde personen hebben

twee jaar geleden tegen het wetsvoorstel tot fusie van de politiezones gestemd. Het lid noemt dat schuldig verzuim.

Wanneer vandaag opnieuw wordt gepleit voor een fusie van gemeenten en politiezones, antwoordt de Brusselse minister-president dat dit niet zal gebeuren, maar er zal wel intenser worden samengewerkt. Het eigen belang primeert boven het algemeen belang. In Brussel werd laksheid de norm en werd door een houding van extreme tolerantie de voedingsbodem gelegd voor de huidige intolerantie, vindt het lid.

Lionel Bajart vindt het eigenlijk te vroeg om iets te zeggen over de recente gebeurtenissen. Hij vindt het belangrijk dat politici nu naar elkaar luisteren, wat ook betekent kunnen zwijgen. Het is veel te vroeg om in debat te gaan. Men moet kunnen toegeven dat anderen andere meningen hebben. Het is niet zozeer belangrijk te weten wie fouten (ge)maakt (heeft) maar wel hoe men de problemen over de partijgrenzen kan aanpakken. Daarvoor moet men vooral in kaart brengen wat de bevoegdheden zijn van de Vlaamse Gemeenschap.

Minister *Sven Gatz* blijft voorzichtig in zijn antwoorden. Alles is nog volop aan de gang, stipt hij aan, en dus kan niemand, ongeacht goede beleidsvoorstellen, al antwoorden bieden. In toekomstige debatten moeten twee elementen meegenomen worden: het herstellen van de veiligheid en het besef dat ter wille van de bescherming van de vrijheid men met beperking van de vrijheid heel omzichtig moet omspringen. De minister houdt zich aan die persoonlijke algemene beschouwing en stelt dat er zonder meer nog bijkomende maatregelen nodig zijn, maar met oog voor het soort toekomst dat men wenst.

Tweede element is dat alles wat in de volgende uren, dagen en maanden wordt afgesproken, ook moet waar te maken zijn. De minister refereert aan de maatregelen die de Federale Regering bij de voorgaande terreurdreiging instelde. Een aantal zijn gerealiseerd, andere niet. Dat betekent volgens minister Gatz niet dat er slecht werk is geleverd, maar wel dat men in eerste instantie de middelen moet kunnen vrijmaken. Als dat niet mogelijk is, moet dat ook gezegd worden, over de beleidsniveaus heen.

Verder neemt het altijd meer tijd dan eigenlijk goed is om bepaalde beleidsmaatregelen in werking te stellen, oppert de minister. Hij zegt dit niet ter verdediging van ministers *ex ante* maar het gaat om de geloofwaardigheid van het systeem. Dat wordt door de terroristen zwaar op de proef gesteld: het gezag als samenleving en als uitvoerend orgaan worden ondermijnd. Als men maatregelen op het terrein niet kan waarmaken, is alleen het gelijk van enkelen aangetoond. Veiligheid tegenover vrijheid zetten, blijft gevaarlijk, besluit de minister. Elk beleidsdomein moet in samenwerking met de andere de eigen beleidsmaatregelen op het terrein kunnen waarmaken.

Ook de minister was geraakt door de getuigenis van een Brusselse leerkracht van één van de *dadars*. De onmacht die ervan uitging, was zeer schrijnend. Vanuit Vlaams perspectief is er een anti-radicaliseringsbeleid, al gaat niet alles zo snel als men zou willen, stelt hij. Jeugdwerkers en onderwijzers moeten bijkomende instrumenten krijgen, zij het dat men weet dat ook dan machteloosheid nog deels aanwezig kan zijn.

Volgens de minister gelden nog altijd dezelfde basisprincipes wat betreft integratie: als mensen goed onderwijs en werk hebben, dan zijn de primaire voorwaarden vervuld. Het blijkt niet te volstaan, maar er wordt wel op ingezet, vanuit Vlaanderen en Brussel. Eén van de *dadars* bleek over een job te beschikken. Er was toegang tot goed onderwijs en tot werk, maar zelfs dat volstaat niet om radicalisering tegen te gaan. Het gaat om een ander denkkader. Daarop een antwoord bieden

wordt moeilijk, erkent de minister. De minister is het ermee eens de discussies nog 'met de handrem op' te voeren en dan over de partijgrenzen heen te bekijken wat mogelijk is. Er zijn ook voor minister Gatz duidelijke coördinatieafspraken nodig. Iedereen coördineert vandaag wel wat, zo stelt hij. De veiligheid vraagt meer dan ooit om een duidelijke coördinatielijns van federaal naar het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de gemeenten.

Weinigen zijn tegen een eengemaakte politie op zich, maar de minister betwijfelt of dat volstaat om alle problemen aan te pakken en op te lossen. Er is meer dan één maatregel nodig. De samenleving is geschokt en de gebeurtenissen vragen om zowel snelle maatregelen als grondige hervormingen in de samenleving. Dat laatste vraagt tijd.

De minister vraagt om het debat ter zake voorlopig te laten rusten en niet op de zaken vooruit te lopen.

Peter Persyn meent dat in het licht van wat de voorgaande dagen gebeurde, vooral het aspect 'verbinden' uit het regeerakkoord – dat voor verbinden, vertrouwen en vooruitgaan gaat – moet worden meegenomen. Van nul beginnen hoeft niet, want er is veel materiaal voorhanden. De commissie radicalisering heeft veel bijgebracht en vooral dat er vele factoren spelen. Het vergt een veelzijdige aanpak, van preventie tot repressie.

2.2.2. *Beleidsbrief (algemeen)*

Joris Poschet mist in de beleidsbrief Brussel een insteek voor sport. Sportinfrastructuur in Brussel hinkt achterop, zoals hij al opmerkte in een vraag aan minister Muyters. Er is een engagement om de mogelijkheden voor een Bloso-centrum te onderzoeken. Wil de minister mee aan de kar trekken om dat te versnellen? Behalve ontspanning en ontstressen, biedt sport ook een aanzet voor sociale cohesie. Ook dat is een belangrijk element voor het 'verzoeten' van de samenleving, oppert het lid, met een referentie aan de diversiteit binnen de Belgische voetbalequipe.

Minister *Sven Gatz* antwoordt dat inzake sportinfrastructuur geregeld overleg is gepleegd met minister Muyters. De afbakening van de 5 procent middelen voor het globaal sportinfrastructuurplan binnen Sport lijkt haalbaar. Minister *Philippe Muyters* wil daarnaast onderzoeken hoe de insteek uit het regeerakkoord over een Vlaams-Brussels sportcentrum gerealiseerd kan worden. De kabinetten houden contact ter zake.

Elke Van den Brandt herinnert de minister eraan dat ze hem het voorgaande jaar het voordeel van de twijfel gaf bij de beleidsnota en begroting. Er sprak een ambitie en een engagement uit, stelt het lid. Een jaar verder bekijkt ze hoe een en ander vorm krijgt.

Positief zijn voor het lid alvast de projecten die ze terugvindt en een warm hart toedraagt, zoals Circus zonder handen. Algemeen hoort ze graag dat Vlaanderen resoluut kiest voor zijn hoofdstad Brussel, zoals in het openingswoord vermeld. Men wil de band tussen Brussel en Vlaanderen bestendigen en verder uitdiepen. De Vlaamse overheid neemt een geëngageerde rol op in een gemeenschappelijk toekomstproject voor Brussel. De minister blijft ijveren voor een positieve band tussen Brussel en Vlaanderen, die sociaal-economisch-cultureel en politiek verstrengeld zijn. Die krachtige opening getuigt volgens *Elke Van den Brandt* van het engagement en de betrokkenheid van de minister.

De ambitie is er maar de realiteit vertelt volgens het lid een ander verhaal. Wat *Welzijn* betreft, wil de minister historische achterstand inhalen. Dat is van belang, maar de budgetten corresponderen niet met de noden, oppert *Elke Van den Brandt*.

Ook het nodige groeipad voor meer capaciteit in de Brusselse scholen ontbreekt, aldus het lid (zie Het capaciteitsprobleem in het Brussels onderwijs).

Verder onderstreept spreekster dat gewaakt moet worden over de kerntaken van organisaties, ongeacht het volume aan andere taken die van hen verwacht worden. Ze vindt dat niet terug in de beleidsbrief (zie Muntpunt, Vlaams-Brusselse Media).

Lionel Bajart vindt in eerste instantie dat men van een minister voor Brussel niet kan verwachten dat hij de kastanjes uit het vuur haalt voor een vakminister. Zo trekt hij alleen taken naar zich toe die niet tot zijn bevoegdheden behoren. Het lid pleit er wél voor de faciliteringsbevoegdheid van de minister voor Brussel te onderstrepen. Hij kan de vakministers ertoe aanzetten om hun verplichtingen in de hoofdstad na te komen. De minister herinnert hen eraan dat Vlaanderen de moeilijkheden noch de opportuniteiten van Brussel vergeet. Uit de cijfers leert het lid dat dit zeker voor Welzijn niet steeds gebeurt.

Het doet *Karl Vanlouwe* veel genoegen dat men wil blijven inzetten op samenwerking en dat de minister ter zake naar zijn coördinerende bevoegdheid verwijst met de VGC, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de Franse Gemeenschap, de federale overheid enzovoort (zie Managementsverklaring). Het lid is verbaasd dat de GGC niet wordt vermeld, het coördinerende en overlegorgaan bij uitstek. Het lid blijft aandringen op de aanwezigheid van de minister bij de vergaderingen van het GGC-College (zie ook SD1).

Strategische en operationele doelstellingen

2.2.3. SD 1 – Een positief en constructief partnerschap met de Vlaamse Gemeenschapscommissie waarbij beide instellingen elkaar respecteren en versterken

OD 1 De politieke en ambtelijke samenwerking tussen de Vlaamse overheid en de VGC verder vorm geven via gestructureerd overleg

Joris Poschet stelt vast dat de minister de gemengde ambtelijke taskforce opnieuw wil opstarten. Drie jaar lag die stil. Nu krijgt ze een hoop belangrijke taken toegeschoven: de invulling van het nieuwe Vlaamse Gemeenschapsbeleid, opstellen van een strategisch plan en doelstellingen bij de dotatie voor de VGC, actualisering van de geldstromen naar Brussel. Het lid maakt er zich zorgen over dat dat wel eens volkomen buiten de marges van de commissie zou kunnen vallen, gezien het belang van de materies. Hij vraagt dat er een terugkoppeling zou zijn van die werkzaamheden naar de commissie.

Er is een eerste politiek overleg gepland tussen de Vlaamse Regering en het College van de VGC in het najaar 2015. Is er een concrete timing, vraagt *Joris Poschet*. Ook Vlaams minister *Liesbeth Homans* blijkt te wachten op dat overleg voor verdere maatregelen inzake stedenbeleid.

Karl Vanlouwe leest dat de minister de oprichting plant van een Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel of GACB, een nieuwe taskforce om een nieuwe invulling voor te bereiden van het Vlaamse Gemeenschapsbeleid in Brussel. Er wordt verwezen naar het strategisch plan, de doelstellingen bij de dotatie voor de VGC, de integratie van de sectordecreten in de dotatie, het op punt stellen van een nieuw begrotings- en rekeningenstelsel en een actualisering van de geldstromen vanuit de Vlaamse Gemeenschap naar Brussel. Opvallend is het ontbreken van enige verwijzing naar het GGC-beleid, stelt het lid. Gelet op de nieuwe bevoegdheden zoals kinderbijslag, behoort dat echter ook tot het gemeenschapsbeleid, met name het gezamenlijke beleid van de Vlaamse en de Franse Gemeenschap. *Karl Vanlouwe* meent dat het zinvol zou zijn dat die GACB ook aandacht heeft voor

de invulling van de uit te werken kinderbijslag in Brussel en de toepassing van de Vlaamse Sociale Bescherming voor de Brusselse Vlamingen.

De minister meldt dat er minstens eenmaal per jaar politiek overleg plant tussen de Vlaamse Regering en het College van de VGC. De eerste keer is in het najaar 2015 gepland. *Karl Vanlouwe* vraagt wanneer dat plaatsvindt en met welke agenda. Waar denkt de minister te kunnen landen?

In de beleidsnota van de minister, intussen een jaar oud, leest het lid over de nood aan afspraken met de VGC over respectieve rollen en taken maar ook over de uitwerking van het eindrapport van de taskforce. Kan de minister daarbij enige uitleg verschaffen, vooraleer een nieuwe taskforce/GACB wordt opgestart?

De *minister* belooft voldoende feedback en informatie naar de commissie te brengen over de taskforce of Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel.

Het aangekondigde overleg tussen Vlaamse Gemeenschap en VGC-College is eerst-daags onderwerp van een eerste bespreking op het interkabinettenoverleg. Inhoud en agenda wordt dan gestroomlijnd en vrijgegeven. De minister streeft ernaar de timing te halen.

Wat betreft de GGC, wil de minister niet nog eens de debatten met Karl Vanlouwe overdoen. Hij geeft het lid gelijk wat betreft het feit dat kinderbijslag, inburgering, Vlaamse Sociale Bescherming scharniermomenten zijn inzake beleidsbeslissingen. In dat verband zal de minister dit opvolgen. Dat hoeft voor de minister niet te betekenen dat hij ook de vergaderingen moet bijwonen. Er is geen verplichting ingebouwd en het oordeel ter zake gebeurt op basis van opportuniteit.

Karl Vanlouwe stelt louter te vragen de afspraken in het regeerakkoord na te leven. Het gaat dan met name over deelname aan de GGC en de voorafgaande IKW's. De *minister* zegt die na te komen. *Karl Vanlouwe* werpt op dat een grondige lezing opheldering kan brengen.

OD 2 De planlast voor de VGC verminderen door het ontwikkelen van een strategisch meerjarenplan voor de VGC

Van de sectordecreten gaan er middelen rechtstreeks naar de gemeenten en in Brussel dus naar de VGC. Dat lijkt *Elke Van den Brandt* een goed idee. Er wordt geoordeeld, in Brussel blijkbaar meer dan in de rest van Vlaanderen. Het lid wil er zeker van zijn dat daarachter geen wantrouwen ten aanzien van de VGC schuilgaat. Denkt de minister dat ze niet in staat zijn om met die middelen op dezelfde manier als de lokale besturen om te gaan? Of leest het lid dat fout? Als er middelen worden overgeheveld, zijn die dan net als in Vlaanderen aan besparing onderworpen?

Er is sprake van een algemene integratie van het Stedenfonds en Gemeentefonds in één geïntegreerd fonds voor stads- en plattelandsontwikkeling vanaf 2017. *Joris Poschet* vraagt of daar ook een groeivoet aan gekoppeld is, zoals de 3,5 percent die voor de bestaande fondsen geldt aan de basis.

De planlastvermindering en de toepassing van de BBC is al in werking getreden voor de Vlaamse gemeenten met strategische meerjarenplannen, doelstellingen en begroting. De jaarplannen en begroting zouden gekoppeld worden aan een vernieuwd begrotings- en rekeningenstelsel. Wat houdt dat in, vraagt *Karl Vanlouwe*, onder meer rekening houdend met het decreet van 5 juli 1989 dat de VGC onderwerpt aan het toezicht van de Vlaamse Regering. Dat Voogdijdecreet stipuleert dat de Vlaamse Regering beslissingen van de VGC en het College kan schorsen of vernietigen als deze rechtsregels schenden of het algemeen belang schaden. Dat behoort tot het algemeen administratief toezicht. Dat de minister

benadrukt dat met een vernieuwd begrotings- en rekeningenstelsel het legaliteits-toezicht en het toezicht op het algemeen belang uit dat Voogdijdecreet onverminderd van kracht blijven, noemt het lid positief.

Karl Vanlouwe veronderstelt ook dat een eventuele naamwijziging door de VGC onmiddellijk door de Vlaamse Regering geschorst en vernietigd wordt, aangezien dat een schending van rechtsregels inhoudt.

Waarom moet de GACB voor de uitvoering van de BBC-cyclus pas tegen 2017 algemene doelstellingen en beleidsdomeinspecifieke doelstellingen uitschrijven? Er is sprake van een beleidsovereenkomst voor de periode 2018-2020. De minister wijst er nochtans zelf op dat de BBC voor gemeenten al een basisgegeven is geworden in het Vlaamse Gewest. De lokale besturen zijn in 2014 al met de uitvoering van de meerjarenplanning gestart. Kan de minister iets meer zeggen over het al dan niet sui generis toepassen van de BBC op de VGC?

De sectordecreten worden meegenomen in het strategische meerjarenplan en de middelen voor Brussel worden geïntegreerd in de VGC-dotatie. Hoe zit het met de integratie van de financiële stromen door sectordecreten naar gemeentebesturen in de VGC-dotatie? De middelen worden geormerkt en aan de dotatie toegevoegd. Hoe moet dat gebeuren? Hoe wil de Vlaamse overheid die integratie van middelen in een dotatie én de oormerking sturen, bepalen en uiteindelijk controleren, vraagt *Karl Vanlouwe*.

Wat de geormerkte middelen betreft, wil de *minister* niet vooruitlopen op de dialoog tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VGC. Hij weet ook niet welke rol de GACB zal spelen. De regierol ten aanzien van de gemeenten zou veeleer bij de VGC liggen dan bij de Vlaamse Gemeenschap. Dat is alvast het uitgangspunt, maar het ligt nog niet vast. De bestaande afspraken blijven vooralsnog gelden en de middelen voor Cultuur, Jeugd en Sport gaan naar de gemeenten. De oormerking behelst geen wantrouwen maar realiteitszin. De positie van Nederlandstalige Vlamingen is in Brussel niet dezelfde als in Vlaamse gemeenten.

Elke Van den Brandt wijst erop dat haar vraag niet de gemeenten maar de VGC betrof.

Hoe de oormerking blijft bestaan, hangt af van onderhandelingen die moeten volgen, zegt de *minister*. Hij verwacht dat de VGC zal aandringen op een minstens stabiele dotatie en eventueel een indexering, zoals voor het Gemeentefonds. Als hij daarop zou willen ingaan, wat zal dan de tegenprestatie zijn in het licht van de inkanteling van de sectordecreten? Het is moeilijk te voorspellen hoe dat evolueert, maar minister Gatz mikt op evenwicht.

Over de taskforce in het algemeen, de BBC, de VGC en de inkanteling van de sectordecreten kan de minister vooralsnog niet meer kwijt. In de volgende maanden wordt er werk van gemaakt in dialoog en partnerschap met de VGC. Sommige dingen nemen meer tijd in beslag omdat men niet overhaast en grondig wil werken. Als versnelde bijsturing nodig is, dan zal dat gebeuren, ook in het licht van de recente gebeurtenissen.

Elke Van den Brandt begrijpt dat men in het kader van de gemeenten voor een zekere oormerking gaat. Wat de VGC betreft wordt een strategische meerjarenplanning opgemaakt en middelen worden geormerkt, maar het is de zorg van het lid dat de VGC over voldoende slagkracht beschikt om een eigen beleid te voeren. Een democratisch verkozen orgaan mag men niet te veel aan banden leggen, meent het lid.

Oormerking voor subsidies naar gemeenten vindt *Karl Vanlouwe* vanzelfsprekend. Als men in Brussel rechtstreeks aanwezig wil zijn, dan lijkt het hem ook normaal dat dat ook het geval is bij inkanteling van subsidies naar de VGC. Het is voor het lid niet de bedoeling de dotatie te verhogen. Vlaanderen moet een impact hebben op het beleid dat in Brussel wordt gevoerd.

OD 3 Operationele middelen: rationalisering en clustering – co-aansturing of co-beheer

Voor minister Gatz moet de Vlaamse overheid een directe beleidsactor zijn in Brussel. *Karl Vanlouwe* en zijn fractie vinden ook dat Vlaanderen rechtstreeks aanwezig moet zijn in Brussel en niet alleen onrechtstreeks via de VGC. Onderwijs noemt het lid één van de belangrijkste bevoegdheden van Vlaanderen in de hoofdstad. De minister wees nog op andere initiatieven – Muntpunt, de Vlaams-Brusselse Media, het Huis van het Nederlands, Br(ik), het Huis voor de Gezondheid, Kenniscentrum Woonzorg Brussel. Hij wil hun zichtbaarheid, slagkracht en efficiëntie verbeteren door te werken aan harmonisering. Waar doelt hij op? Bij Muntpunt nam alvast de voorzitter van de raad van bestuur ontslag omdat hij vreesde ontslagen te worden. Hoe zit het met die harmonisering voor andere instellingen, met name het Huis voor de Gezondheid en verschillende ondersteuningsorganisaties van de welzijns- en gezondheidssector?

De minister noemt een aantal instanties op waarbij operationele middelen, rationalisering en clustering, co-aansturing en co-beheer worden toegepast. Het gaat dan om het Huis van het Nederlands en het Onderwijscentrum. *Willy Segers* hoopt dat de slagkracht ervan kan opgevijseld worden op die manier, maar kan de minister toelichten hoe hij dat wil bereiken? Hoe zien co-aansturing en co-beheer er dan uit? Hoe moeten ze tot een verhoogde efficiëntie leiden?

Minister *Gatz* antwoordt dat co-beheer en co-aansturing van bepaalde beleidsdomeinen er eigenlijk op neer komt dat kabinetten en administratie samen zitten voor heel wat zaken. Er worden dan lijsten van samenwerkingsverbanden en instellingen opgemaakt waarover afspraken worden gemaakt.

OD 4 Streven naar een geïntegreerd communicatiebeleid

Joris Poschet vraagt zich af of de meertalige 'Brussels Open Agenda' iets anders is dan Agenda zelf.

De minister lijkt de indruk te hebben dat meertaligheid door de Brusselse media wordt ingezet als doel veeleer dan als middel, leest *Elke Van den Brandt*. Het lid ziet dat niet zo: meertalige communicatie door de Brusselse media is volgens haar een middel om mensen te bereiken. Vanwaar die indruk? Hoe ziet de minister dan de rol van meertaligheid binnen het kader van de aanwezigheid van Vlaanderen in Brussel?

Wat betreft het cultuurcommunicatiebeleid sluit *Lionel Bajart* zich aan bij de stelling dat die niet beperkt mag blijven tot communicatie in het Nederlands. In die zin acht het lid het positief dat er expliciet melding wordt gemaakt van een meertalige Brussels Open Agenda. Cultuur heeft vaak geen taal, net als sport. De culturele actoren in Brussel zijn geen vragende partij voor een eentalig Nederlandse communicatie. Voornaamste doel daar is het bij elkaar brengen van mensen en hen de culturele activiteiten laten smaken. Anderstaligen maken daar dan ook kennis met de Nederlandse taal. Dat is een logisch gevolg. Ook dat behoort tot de rol van een hoofdstad. Met een eenzijdig Nederlandstalige communicatie zou de publieksvijver waarin men vist heel klein worden, vreest het lid. Zo begrijpt hij het hanteren van meertaligheid als middel veeleer dan als doel.

Cultuurnet Vlaanderen kreeg de opdracht een studie te maken ten behoeve van een beter gestroomlijnde cultuurcommunicatie in Brussel. Dat gebeurt in overleg met de VGC maar ook met VisitBrussels, de gemeenschapscentra enzovoort. Het benieuwt *Karl Vanlouwe* wat de exacte opdracht was. Wanneer wordt deze studie verwacht?

Aangaande het N-logo verwijst de minister naar de afspraken tussen de Vlaamse Regering en het College van de VGC. De minister hecht belang aan het creëren van een draagvlak. De invoering van het N-logo gebeurt geleidelijk en gefaseerd, zoals de implementatie van het Vlaamse merkenbeleid, leest *Karl Vanlouwe*. Dat klopt, zegt het lid: her en der duikt het N-logo op. Grote – bijna – afwezige blijft echter het logo van de Vlaamse overheid, dat het tweede deel van de afspraak behelst. Zo stond het N-logo wel op de recente brochures van de VGC over onderwijs, maar dat van de Vlaamse overheid niet. Volgt de minister dat op? Dat blijkt in elk geval niet. Is het al aangekaart met de mensen van de VGC? Er zouden ook voorbereidingen lopen inzake gezamenlijke communicatie. Wat behelst dat?

Minister *Gatz* beaamt dat er onrust is over Agenda. De mensen van het Brussels Kunstenoverleg (BKO) weten al een tijdlang wat er te gebeuren staat of kan gebeuren. De onrust is daar minder groot. De communicatieverantwoordelijken met enkele andere 'verzoekers' van grotere culturele instellingen daarentegen achtten het nodig om aan de alarmbel te trekken met de stelling dat Agenda zou verdwijnen. De waarheid is genuanceerder, stelt de minister. Men mikt op een drietrapsraket die ervoor moet zorgen dat er niet minder drietalige cultuurcommunicatie zal zijn, maar juist meer. Concreet wordt voor Bruzz het kind niet met het badwater weggegooid, verzekert de minister. De lopende oefening spitst zich toe op de omvorming van Brussel Deze Week en Agenda. Dat neemt enige tijd in beslag. Het keerpunt is al genomen om de neuzen in dezelfde richting te krijgen inzake interne organisatie, redactie en lange termijnplan. De minister gaat ervan uit dat resultaat nog op zich laat wachten tot aan de zomer 2016, aangezien er ook gesprekken lopen met contractuele partijen, zoals een uitgevergroep. De contracten worden herbekeken. Men werkt veeleer aan een magazine met een katern waarbij de culturele highlights van Agenda geïntegreerd worden, al wordt niet de integrale culturele agenda gedrukt opgenomen. Er komt wel een verwijzing naar de digitale volledige en drietalige agenda. Hangende vraag is ook of die invoeging onder de noemer Agenda – een sterk merk – moet komen. De discussie gaat derhalve over de rol van print in een digitale wereld. Deze informatie komt van Bruzz, maar staat nog niet vast.

Er zijn verschillende meningen in het debat. Sommigen willen minder gedrukte informatie, anderen juist meer en verspreid op meer plaatsen dan alleen metrostations, gemeenschapscentra en ministeries. Men zou in de buurten moeten gaan om ook bepaalde groepen te bereiken. De verenigingen waar armen het woord voeren wijzen op het probleem van de digitale informatie voor hun doelgroep.

Wat met de andere twee trappen? De studie van Cultuurnet Vlaanderen is zo goed als rond en kan snel vrijgegeven worden en toegelicht. Ze maakt duidelijk hoe de informatiestromen in Vlaams Brussel lopen. Dat is zeer complex en vraagt om vereenvoudiging. Concreet wil Cultuurnet de doorstroming van informatie mogelijk maken voor wie ze invoert en stelt ze ter beschikking van Bruzz en andere organisaties. Er zijn gesprekken met VisitBrussels om ook met hen een soepele samenwerking te garanderen. Doel is een open data agenda.

De cultuuragenda blijft bestaan maar dient een ander doelpubliek. Bruzz richt zich tot elke Brusselaar en Uit in Brussel is veeleer gericht op de Brusselse Vlamingen of Nederlandstalige Brusselaars en Vlamingen buiten Brussel. De discussie van Muntpunt over het expat-aanbod moet daaraan gekoppeld worden. Het lijkt de minister goed dat de expat-informatie via Muntpunt aangestuurd blijft. Achter de

schermen blijft de drietalige agenda bestaan, maar vanuit Muntpunt spitst het aanbod zich veeleer toe op het Nederlandstalige aanbod voor expats. Via door-klikken kan dan alsnog het volledige aanbod geraadpleegd worden.

Er moeten ook gesprekken met de Franse Gemeenschap en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest komen, waar VisitBrussels agenda.be als digitaal platform heeft. De studie van Cultuurnet wil dubbel werk vermijden en is uit op de ontsluiting van de gegevens van VisitBrussels. Het financieel partnerschap van de Franstalige collega's wordt aangesproken. Voortdurende evaluatie moet aangeven of alles goed loopt. Alles in handen van VisitBrussels of één partij leggen, noemt de minister voorbarig.

De vraag of meertaligheid als doel dan wel als middel wordt ingezet door Bruzz, moet geënt worden op de vraag wanneer meertaligheid nodig is naargelang de doelgroepen die men wil bereiken: Brusselse Vlamingen, Nederlandstalige Brusselaars, anderstalige Brusselaars, expats en Vlamingen buiten Brussel. De twee eerste vallen zo goed als samen, verduidelijkt de minister. Er wordt beredeneerd meertaligheid gehanteerd en ook de middelen worden gericht ingezet. Meertaligheid wordt dus niet afgebouwd, maar beter afgewogen ingeschakeld.

Wat betreft het N-logo geeft de minister alleen mee dat het verder wordt uitgerold. De administraties zijn erover in gesprek. Er wordt een lijst opgesteld van betrokken instellingen, en wie waar en wanneer de logo's plaatst of bijkomende communicatie opneemt. Al die elementen komen aan bod in de cultuur-, jeugd-, welzijns- en sportinstellingen, maar er is nog geen exacte timing. Die wordt binnen afzienbare tijd meegedeeld, verzekert de minister.

2.2.4. SD 2 – Bruggen bouwen met andere Brusselse overheden en instellingen

Een aantal middelen uit diverse decreten voor samenwerking met de Brusselse gemeenten en de voorafnames voor de VGC worden geormerkt. In zijn nota van juli 2015 voorzag de minister overleg met de gemeenten. *Joris Poschet* vraagt of er al stappen gezet zijn in die zin, zodat de Vlaamse mandatarissen in de Brusselse gemeenten maximaal betrokken kunnen worden bij het uit te tekenen beleid.

Joris Poschet breekt een lans voor een meer actieve rol ten aanzien van de gemeenten, nog voor het aangekondigde beleidsplan rond de samenwerking met de gemeenten en de doelstellingen die de minister samen met de VGC wil uitwerken per beleidsdomein. Die zouden lopen in de periode 2018-2020.

OD 1 De vaak specifieke samenwerkingsdossiers tussen meerdere overheden worden met een open agenda en op pragmatische wijze aangepakt

Het capaciteitsprobleem in het Brusselse onderwijs

Voor extra capaciteit in het onderwijs is 7 miljoen euro uitgetrokken. Dat volstaat zelfs niet voor de uitrol van alle beslissingen van de voorgaande legislatuur, stelt *Yamila Idrissi*. Vlaams minister Hilde Crevits van Onderwijs is bevoegd, maar het lid zou graag zien dat de minister voor Brussel haar wat meer achter de veren zit in dat verband. Ze refereert aan het belang van onderwijs, zoals ook in het antiradicaliseringsdebat is aangehaald.

Er is 7 miljoen euro extra uitgetrokken voor extra capaciteit in het Nederlandstalig onderwijs. *Joris Poschet* vraagt of er zicht is op een verder groeipad.

Elke Van den Brandt wil het ook hebben over het scholentekort in Brussel. Er is in de voorgaande jaren geïnvesteerd in extra scholen in Brussel, evenveel door de Vlaamse en de Franstalige overheid. Aan beide kanten blijven er te weinig

plaatsen. De minister wil in kaart brengen wat de capaciteitstekorten zijn. Volgens het lid zijn daarvan al ruimschoots analyses gemaakt in vele studies. Er is genoeg informatie om zich op te baseren en een antwoord te bieden. Minister Gatz spreekt van 2500 plaatsen in Brussel en de Rand. Dat is goed maar dan blijven er nog duizenden kinderen in de kou staan. Het nodige groeipad is er niet.

Minister van Onderwijs Crevits wil alle werkingsmiddelen voor Onderwijs gelijkschakelen en dat klinkt mooi. Tegelijk betekent het voor Brussel dat heel veel scholen die al extra middelen krijgen omdat ze met anderstalige en/of kansarme kinderen werken – het overgrote deel in Brussel – die middelen zullen zien verdwijnen. Elke Van den Brandt hoopt dat de minister dat niet laat gebeuren en Brussel uit die oefening houdt.

Brussel heeft ook zeer sterke leerkrachten nodig, oppert het lid, met referentie aan de getuigenis in het kader van de aanslagen. Ze moeten op ervaring en kennis kunnen bogen en de beste zijn. Ze moeten in goede omstandigheden en dus de beste scholen kunnen werken. Dat kan bezwaarlijk toepasselijk genoemd worden voor de Brusselse scholen. De infrastructuur laat gewoon veel te wensen over. Ook de recente gebeurtenissen in Parijs tonen voor het lid aan dat vechten voor goede scholen en leerkrachten in Brussel en voor leerkrachten die met de Brusselse jongeren kunnen omgaan, zin heeft. Ook al houdt men er de Syriëstrijders niet mee tegen, toch meent ze dat de scholen volop steun verdienen in de moeilijke tijden.

Karl Vanlouwe vindt het ongelooflijk dat infrastructurele problemen in Brusselse scholen en de aanslagen door Elke Van den Brandt in één zin gelinkt worden. *Elke Van den Brandt* repliceert dat ze die link niet direct heeft gelegd en zeker niet de bedoeling had om te pretenderen dat er een oorzakelijk verband is. Haar pleidooi strekte ertoe aan te geven dat Brussel zeer degelijke scholen nodig heeft, dat de leerkrachten het moeilijk hebben en dat de politiek er moet staan voor hen.

De minister verwijst terecht naar het extra budget dat al is vrijgemaakt ten behoeve van de Nederlandstalige scholen, vindt *Willy Segers*. Ook de nood aan een meer rationeel studieaanbod en een goede aansluiting met hoger onderwijs en de arbeidsmarkt komen aan bod. Kan de minister toelichten hoe hij dat in de praktijk ziet?

Wat betreft de onderwijsmiddelen spreekt de *minister* zich niet uit over de beslissingsbevoegdheden van de collega-minister voor Onderwijs en de aanwending van haar algemene middelen. Over extra onderwijsmiddelen voor Brussel kan hij wel meespreken. Er zijn contacten met minister Crevits. Besparen blijft moeilijk. Het is een evenwichtsoefening tussen besparen en efficiëntiegericht inzetten van middelen. Dat dit niet altijd optimaal gebeurt, geeft de minister toe. Deze discussie is verder aan de orde in de Commissie voor Onderwijs, vindt hij.

De minister vindt het nogal gemakkelijk om te stellen dat 2500 plaatsen niet voldoende is. De programmatie gebeurt in een zeer goede verstandhouding tussen minister Hilde Crevits en minister Guy Vanhengel en moet ook nog binnen een tijds kader gerealiseerd worden. Telkens er een school aangekondigd wordt, komt een of ander wijkcomité met klachten en opmerkingen, zo blijkt. Het engagement voor de plaatsen en de middelen is er, maar het is zaak om effectief iets te realiseren, besluit de minister.

Wat betreft de arbeidsmarkt verwijst de minister zonder schroom naar de uitstekende en productieve samenwerking tussen minister Philippe Muyters en minister Didier Gosuin. De resultaten spreken voor zich.

Elke Van den Brandt benadrukt dat ze de cijfers voor Brussel inzake onderwijs goed kent, voor de Rand iets minder. Als de minister meent dat dat voldoende is, dan

wil het lid dat bekijken en de minister er eventueel voor feliciteren. Ze beseft dat er voor scholenbouw in Brussel moeilijkheden zijn en dat het om enorme bedragen gaat. Ze legt nogmaals de nadruk op de hoge nood en breekt een lans om de 17 percent die nu gehaald wordt zo veel mogelijk op te drijven. De bevolkingstoename vraagt erom en een sterk Nederlandstalig onderwijs in Brussel komt ook de Vlaamse Gemeenschap ten goede, besluit het lid.

De verplichte inburgering van nieuwkomers in Brussel

Joris Poschet verneemt graag welke vooruitgang er is inzake de verplichte inburgering.

Minister Gatz en minister Homans stuurden naar de GGC een brief met de visie rond inburgering in Brussel. *Karl Vanlouwe* vindt de verplichting tot inburgering positief, zeker omdat de betrokkene de keuze kan maken tussen het inburgeringstraject van de Vlaamse Gemeenschap of het nog uit te werken traject van de Cocof. Is er al een antwoord binnen vanwege de GGC? Hoe luidt dat dan?

Willy Segers beaamt dat de N-VA de visie op inburgering volgt, namelijk het gebruik van de bestaande structuren van Vlaamse en Franse Gemeenschap met de GGC als kader waarbinnen een keuze moet worden gemaakt tussen beide. De partij ziet graag hoe de geesten ook aan de andere kant van de taalgrens rijpen in die zin. Deze ingreep kan ook deels een oplossing inleiden voor de problematiek waarmee de maatschappij zich geconfronteerd ziet, en het had eerder kunnen gebeuren, vindt het lid. Is de minister bereid met hernieuwde aandacht het onderwerp aan te snijden bij de Brusselse collega's en er versneld werk van te maken?

De *minister* overlegt momenteel met minister Rachid Madrane om binnen afzienbare tijd op het GGC-College aanwezig te zijn. Er is nog geen formeel antwoord op de met minister Homans verstuurde brief over de visie op inburgering, maar het versturen daarvan kan volgens de minister al een voldoende signaal zijn. Uit de beleidsvoorstellen en beleidsprioriteiten die bij de begrotingsbesprekingen aan bod zijn gekomen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest blijkt geen tegenspraak met die visie. Het tweeledige model zit nog steeds in de Brusselse besluitvorming verankerd. Tijdens één van de volgende gemeenschappelijke colleges komt dat op de agenda. De minister houdt de commissie op de hoogte.

Cultureel samenwerkingsakkoord

Joris Poschet vindt het positief dat het cultureel samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap echt vorm krijgt.

Er zouden minder federale loterijgelden zijn en dat resulteerde in een gat voor Flagey. Is er een oplossing in de maak, wil het lid weten.

Minister *Gatz* antwoordt dat er vooruitgang is rond Flagey. Ofwel neemt men contact op met de eerste minister om een deel van de beslissing terug te draaien, ofwel bekijken de deelstaatpartners hoe ze de gedeelde middelen van de Nationale Loterij kunnen compenseren. Hoe meer federaal de beslissing terugdraait, des te minder de deelstaten zullen derven.

Koninklijk Conservatorium

De vennootschap voor het conservatorium is nog in oprichtingsfase, vermoedt *Joris Poschet*. Zit men op de goede weg om stappen vooruit te zetten?

Voor het Koninklijk Conservatorium Brussel zijn er volgens de minister belangrijke stappen gezet. De slechte toestand van het gebouw is gekend, net als het

probleem van het statuut als nv van publiek recht. *Karl Vanlouwe* vraagt of de minister dat laatste kan toelichten.

De *minister* begrijpt dat het verveelt als hij bijna een jaar lang moet zeggen dat men bijna klaar is met de opmaak van de statuten voor het conservatorium. Er zijn geen fundamentele problemen, maar met het oog op het feit dat de drie partners, het federale niveau en de twee gemeenschappen, even veel zullen investeren in de renovatie, zijn vragen vanuit het federale niveau gerezen over het gebruiksrecht. Dat vindt de minister ook legitiem. Het gebruiksrecht strekte vooralsnog louter tot de twee gemeenschappen, de scholen en hun activiteiten, en de federale overheid acht het vanzelfsprekend dat er in het licht van de vermelde regeling ook enig gebruiksrecht aan gekoppeld wordt voor bijvoorbeeld concerten van Bozar of De Munt. De gesprekken worden doorgezet en de minister hoopt op vrij korte termijn rond te geraken.

Yamila Idrissi hoort bij de minister enige moedeloosheid over het Koninklijk Conservatorium. Is de minister hoopvol over de afloop?

Minister *Sven Gatz* zegt dat het hem enorm verbaast dat zoiets zo lang duurt, maar hij kan niemand iets ten kwade duiden. Federaal minister Jan Jambon heeft de zaken van bij aanvang aangepakt en er zijn geregeld gesprekken. Als men dan dicht bij de eindstreep is, komt er nog een discussie over het gebruiksrecht op de proppen. De minister verzekert het lid dat de vaste wil en vastberadenheid er is om het pand te redden en te renoveren. Als de statuten rond zijn en de volstorting van het beginkapitaal van de vennootschap er is, dan begint de oefening. Dan wordt berekend om welke financiële input het zal gaan en dat wordt gedeeld door drie. Het gaat jammer genoeg soms traag.

Karl Vanlouwe komt terug op de problematiek van de oprichting van een nv van publiek recht inzake het conservatorium. Men zit in een eindfase rond de statuten. Het lid refereert aan een discussie van zes maanden eerder over de meetstaat, waarbij men opmeet welke werken nodig zijn. Hij dacht dat het ene losstond van het andere. De meetstaat zou volgens het lid rond zijn en de volgende stap zou een aanbesteding zijn. Dat alles binnen het kader van de bij-akte van Beliris. Het lid kan aannemen dat het niet eenvoudig is in dat kader, los van de drie partners om nog eens afspraken mee te maken.

Minister *Sven Gatz* bevestigt nog dat er inderdaad een ontwerp van meetstaat is opgesteld. Die is evenwel nog niet gevalideerd bij de drie betrokken instellingen. Veel heeft ook te maken met de dieptebepaling van het budget. Vooral omwille van het eigenaarschap was de Regie der Gebouwen bezig met voorbereidende werkzaamheden. Een detailbudget is er nog niet, besluit de minister.

Het overleg tussen het Vlaamse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest

Wat betreft algemene politieke samenwerking verwijst minister Gatz naar de bevoegdheid van de Vlaamse minister-president die het overleg met Brussels minister-president Rudi Vervoort organiseert. Hij legt zo het initiatief bij de minister-president. *Karl Vanlouwe* wijst graag op de bevoegdheden van de GGC in dat verband. Volgens de wettelijke bepalingen fungeert het als overleg- en coördinatieorgaan tussen de beide gemeenschappen, in overeenstemming met artikel 136 van de Grondwet. Doel van die grondwettelijke bepaling is juist om te komen tot een zo groot mogelijke samenhang in het beleid van de persoonsgebonden aangelegenheden. *Karl Vanlouwe* spreekt nogmaals de hoop uit dat de minister alvast de kinderbijslag voor kinderen van Brusselse Vlamingen, de keuze van nieuwkomers in Brussel voor een inburgeringstraject van de Vlaamse dan wel de Franse Gemeenschap en de toepassing van de Vlaamse Sociale Bescherming niet uit het

oog zal verliezen. Mogelijk zijn er in dat verband bij de GGC beleidsvoorbereidende IKW's opgestart. Het lid hoopt dat men de boot niet zal missen.

2.2.5. SD 3 – De Vlaamse Regering zet volop in op de Brusselse uitdagingen

Minister Gatz wil het accent verleggen van zichtbaarheid en imago naar inhoud en kwaliteit. Dat vraagt enige uitleg, vindt *Karl Vanlouwe*, aangezien de minister zelf het belang van zichtbaarheid naar voren schuift in de beleidsbrief. Het lid veronderstelt dat men nog wel verder blijft inzetten op zichtbaarheid, naast inhoud en kwaliteit. Zo niet vreest hij dat anderen gaan lopen met de pluimen die Vlaanderen verdient voor de kwaliteit en de inspanningen dat het blijft doen voor Brussel.

Zichtbaarheid wordt aan de inhoud van het kwaliteitslabel gekoppeld, antwoordt minister *Sven Gatz*. Evenwicht tussen beide is belangrijk.

DEEL 1: De horizontale opdracht en de verantwoordelijkheid van de hele Vlaamse Regering

OD 1 De Brusselnorm moet als beleidsinstrument worden geconsolideerd en verfijnd

OD 2 De Brusseltoets implementeren en verankeren

OD 3 We werken binnen de Vlaamse Regering een politiek kader uit én spreken een agenda af om het integraal Brusselbeleid verder in te vullen

Wat betreft de Brusseltoets lijkt het *Joris Poschet* van belang om ex ante te werken. Het kan volgens het lid een meerwaarde zijn bij uitwerking van het beleid. Alle beleidsbrieven van gemeenschapsbevoegdheden zijn gescreend op Brussel en er bleek ruime aandacht te zijn binnen diverse beleidsdomeinen. Dat was onder meer het geval in Welzijn, Volksgezondheid en Gezin: daar was er een engagement van Kind en Gezin om de subsidies van het Stedenfonds die aangewend worden voor extra kinderopvang te bestendigen eenmaal de plaatsen gecreëerd zijn. Er is tevens aandacht voor de Vlaamse Sociale Bescherming. Dat komt in 2016 volop in de actualiteit. Eindelijk liggen er ook plannen om de leerplichtcontrole in Brussel te versnellen, verzucht *Joris Poschet*. Toch ziet hij nog hiaten.

Met betrekking tot de Brusselnorm wil *Joris Poschet* dat er voldoende op wordt gehamerd dat het om een 30 procentregel gaat. Meer dan 350.000 mensen zouden zo een doel van het Vlaamse Gemeenschapsbeleid in Brussel moeten zijn. De minister besteedt er wel voldoende aandacht aan. Hij stelt terecht dat de Brusselnorm niet relevant is voor deeldomeinen waarbij de centrum- en hoofdstedelijke functie primeren. Daar geldt de 5 percent van de totale gemeenschapsuitgaven. In een hele reeks bevoegdheden heeft een stad, en zeker Brussel, een andere 'graad' van nood dan bijvoorbeeld een plattelandsgemeente. Dat is zo voor welzijn, armoede, integratie, enzovoort. Het gaat niet op om de Brusselnorm zomaar toe te passen, stipt ook de minister terecht aan.

Hoe moet die Brusselnorm ingevuld worden? *Elke Van den Brandt* is blij dat de Vlaamse Regering de norm niet loslaat en dat minstens 5 percent naar Brussel moet gaan. De minister stipt wel aan dat een herziening nodig is. Hoe dat moet gebeuren vindt het lid vaag en onduidelijk. Er is sprake van een adequate invulling: wat bedoelt de minister daarmee? Het lid leest voor het eerste dat het over een resultaatsverbintenis gaat voor de Brusselnorm. Tot nu toe is het eigenlijk een engagementsverbintenis. Hoe moet dat zover komen? Alles staat in de steigers, maar waar wil de minister landen? Het optrekken van de 30 percent of de 5 percent? Wat is de rol van Vlaanderen in Brussel en welke ambities koestert men?

De Brusseltoets, -norm en -paragraaf omschrijft de minister terecht als de Brusselreflex van de Vlaamse Regering, zegt *Karl Vanlouwe*. Er zou een nota in voorbereiding zijn met de VGC, met een checklist om de toepassing van de Brusseltoets verder te concretiseren. Voorafgaandelijk overleg met de Vlaamse Regering en/of het Vlaams Parlement over een verdere toepassing van de Brusseltoets lijkt Karl Vanlouwe raadzaam. De Brusselreflex zal meer binnen de marges van het parlement en de Vlaamse Regering getest moeten worden dan in de Raad of het College van de VGC. Bovendien acht het lid het aangewezen dat de GACB ook het Vlaamse Gemeenschapsbeleid screent voor de toepassing ervan in Brussel alsook de conformiteit of het keuzesysteem binnen een GGC-kader.

In het kader van de Brusselnorm behelst de 5 percent van de beschikbare middelen een eenvoudige resultaatverbintenis, de 30 percent is meer flexibel, antwoordt *minister Gatz*. Op basis van gesprekken tussen politici en ambtenaren moet het tijdspad ter zake worden ingevuld. De 30 percentnorm zal niet gehaald worden tegen het einde van de legislatuur voor alle beleidsdomeinen, erkent de minister. Doel is voldoende vooruitgang te boeken en te kunnen verantwoorden waarom er mogelijk niet genoeg vooruitgang is. Er wordt jaar na jaar verfijnd en men streeft naar structurele oplossingen.

De samenwerking tussen Brussel en de Vlaamse Rand wordt herhaaldelijk beklemtoond en dat is goed, vindt *Joris Poschet*.

Lionel Bajart meent dat de samenwerking met het beleidsdomein Vlaamse Rand beter kan en moet.

De minister kan op de steun van N-VA rekenen om de Brusselse gesubsidieerde partners ertoe te bewegen hun blik te verruimen en ook rekening te houden met gewestgrensoverschrijdende initiatieven, zoals samenwerkingsprojecten tussen de Vlaamse Rand en Vlaams-Brusselse initiatieven, aldus *Karl Vanlouwe*.

DEEL 2: Sterke, doelgerichte Vlaamse investeringen in onze hoofdstad

OD 4 Het Vlaams Brusselfonds

Yamila Idrissi wil graag meer toelichting bij de dotatie aan de KVS ten belope van 150.000 euro die wordt stopgezet. Wordt dat ergens anders opgevangen, bijvoorbeeld via het Kunstendecreet? De omgekeerde beweging is eerder gemaakt, meent het lid.

Minister Gatz antwoordt dat de afspraken over de bijkomende dotatie voor KVS in het Vlaams Brusselfonds gemaakt zijn door de voorganger van de minister; ze blijven zoals afgesproken gegarandeerd tot eind 2016. De middelen verdwijnen dan pas uit het fonds. Tegen die tijd moet het nieuwe Kunstendecreet al in werking getreden zijn, met de bijhorende financiering. Verder kan hij niet vooruitlopen op de besluitvorming over de subsidies van het Kunstendecreet. Hij wijst er wel op dat de stadstheaters speciale aandacht krijgen in zijn visienota.

Wat betreft het Vlaams Brusselfonds stelt de minister dat hopelijk vanaf 2017, als er meer middelen komen, men volop zal inzetten op welzijn en gezondheid. Dat kan levensstandaard en welzijn van de Brusselaars danig verbeteren en krijgt derhalve steun van de CD&V-fractie, zegt *Joris Poschet*. Het lid beschouwt het alvast ook als een sleutel om radicalisering te voorkomen, samen met onderwijs en werk. Beleidsdomeinen als Welzijn, Cultuur, Onderwijs, Sport en Armoedebestrijding zijn hier cruciaal volgens *Joris Poschet*.

De middelen in het Vlaams Brusselfonds zijn sinds 2014 bevroren. In 2017 zouden er weer meer middelen komen en dat lijkt *Elke Van den Brandt* een goede zaak.

Er is al voorgesteld om dat Brusselfonds over te hevelen naar de VGC, niet om de bevoegdheden van de minister uit te hollen, maar omwille van het belang van coherent beleid. De VGC voert een beleid en komt middelen tekort om te doen wat ze willen doen. De middelen vanuit Vlaanderen namen jaar na jaar af. Het lijkt Elke Van den Brandt dan verstandig de beschikbare middelen te bundelen in de VGC. Hoe staat de minister tegenover die idee, ook voor eventueel andere subsidielijnen?

In tegenstelling tot Elke Van den Brandt meent *Karl Vanlouwe* dat het Vlaams Brusselfonds een initiatief van de Vlaamse overheid moet blijven.

OD 5 Investeren in sterke partners

Het uitschrijven van concrete meerjarenovereenkomsten met de structurele plannen draagt de goedkeuring van *Lionel Bajart* en zijn fractie weg. Het bevordert de stabiliteit bij de partners die via concrete doelstellingen en een duidelijke afsprakenkalender op lange termijn kunnen werken, aldus het lid. Efficiëntere werking is het doel.

Karl Vanlouwe informeert ook naar de beheersovereenkomsten met de structurele partners voor het Brusselbeleid: Muntpunt, het Huis van het Nederlands, Huis voor de Gezondheid, Brik, BRIO, Vlaams-Brusselse media Bruzz, Kuumba enzovoort.

Voor de timing van de beheersovereenkomsten van de vermelde organisaties verwijst de minister naar de bijlage bij dit verslag.

OD 6 Investeren in hoofdstedelijke projecten en vernieuwende initiatieven

De minister kondigde de lancering van een vernieuwde subsidiegids aan per 1 januari 2016. *Joris Poschet* vraagt hoe bestaande initiatieven daarvan op de hoogte worden gebracht. Er wordt speciale aandacht besteed aan de samenwerking met de Vlaamse Rand rond Brussel. Het wordt een element waarmee rekening wordt gehouden voor toekenning van subsidies. Is ook daarover overleg gepland met de partners in de Rand, zoals vzw 'de Rand'?

In de subsidielijnen voor bestaande projecten zou een en ander veranderd worden, maar daarin ziet *Elke Van den Brandt* geen onbespreekbare zaken. Ze wil wel weten of er overleg was met de sector en of er een analyse is gebeurd van projecten. Inzet op holebi's en transgender is zo'n keuze. Waarom werden bepaalde keuzes gemaakt? Ze mist de achtergronden van wat voorligt.

Op welke manier wil men de subsidiegids en subsidielijnen 'projecten voor Brussel' actualiseren, vraagt ook *Karl Vanlouwe*.

De communicatie over de nieuwe subsidiecriteria gebeurt steeds binnen een redelijke termijn, zegt de *minister*. Er verandert niets substantieels door de opening naar samenwerkingsprojecten met de Vlaamse Rand. Met de vzw 'de Rand' wordt vanzelfsprekend samengewerkt. De vraag komt grotendeels vanuit instellingen uit de Rand. De minister waarschuwt ervoor niet te verwachten dat de helft van de middelen in 2016 naar dergelijke samenwerkingsprojecten Brussel-Vlaamse Rand zal gaan. Dat moet groeien. Communicatie ter zake gebeurt vooraf, en eventuele heroriëntering van subsidiecriteria zal tijdens het jaar gebeuren. Er zijn voorlopig geen plannen mee. De projecten moeten voldoende soepel zijn en aansluiten op het lokale beleid van de VGC. Zelf subsidieert men de hoofdstedelijke projecten. Er moeten ook criteria zijn om te weten waarin er geïnvesteerd kan worden. De bestaande criteria noemt de minister meer dan werkbaar. Hij belooft de commissie tijdig in te lichten over de evolutie.

OD 7 Onderzoek en wetenschap ten dienste van het werkveld en het grote publiek

BRIO levert prachtig werk, meent *Elke Van den Brandt*. Er zijn heel wat plannen. Net als voor andere partners wil ze graag de garantie dat de kern van hun werk, degelijk onderzoek naar Brussel, bewaard blijft.

*OD 8 Een integraal media- en communicatiebeleid**Muntpunt*

Zie ook SD1 OD3.

Muntpunt moet heel wat zijn, maar moet volgens *Elke Van den Brandt* vooral een bibliotheek zijn. Dat vindt het lid niet terug.

In Muntpunt zou Patrick Stouthuysen de nieuwe voorzitter van de raad van bestuur worden. Welke zijn de krachtlijnen en grote veranderingen bij de bespreking van het meerjarenplan van Muntpunt dat in het najaar 2015 voorligt, vraagt *Lionel Bajart*.

Welke taken zijn er weggelegd voor Muntpunt dat ooit is opgestart als Vlaams Communicatiehuis, vraagt *Karl Vanlouwe*. In 2020 mag er geen sprake zijn van de virtuele opdeling in taken tussen info, bib en promo, aldus de minister. Waar zal het accent liggen? Hoe ziet de minister de meertalige communicatie om mensen te verbinden met Nederlandstalige diensten en organisaties in Brussel? Karl Vanlouwe vindt het alvast niet kunnen dat Vlaanderen opnieuw zou moeten investeren in twee- of meertalige initiatieven omdat de andere Brusselse overheden ter zake in gebreke blijven.

De dagelijkse werkzaamheden bij Muntpunt lopen goed, antwoordt de *minister*. Het is aan de nieuwe raad van bestuur om met het strategisch plan, voortbouwend op het oude in overleg te treden met de overheid om te zien wat er wanneer moet gebeuren.

Yamila Idrissi verneemt dat Muntpunt een nieuwe voorzitter heeft. De voormalig directeur is al een jaar weg. Wordt er nog met een directeur ad interim gewerkt? Zoekt men een nieuwe directeur of kijkt men intern?

Minister *Sven Gatz* hoort van de leden van de raad van bestuur dat ze tevreden zijn met de huidige leiding. Het gaat de facto om meer dan een waarnemende functie. De raad van bestuur zal afwegen of en hoe die functie verder wordt ingevuld. Het is voor de minister nog geen uitgemaakte zaak, maar de man die nu de functie waarneemt, levert zeer goed werk. Los van de inhoudelijke uitdagingen van het grote huis – bib, maar ook promotie en informatie – loopt het daar goed.

Vlaams-Brusselse Media

De Vlaams-Brusselse media moeten heel wat voorstellen volgens de beleidsbrief, maar voor *Elke Van den Brandt* moeten ze vooral journalist zijn. Er moet gewaakt worden over hun kerntaak.

Op pagina 24 gaat het over de Vlaams-Brusselse Media, scherp en spraakmakend. Het kunsteducatieve ABC-huis wordt vermeld, stelt *Joris Poschet* vast. Waarom staat dit hier vermeld?

De realisaties van de Vlaams-Brusselse Media waren al onderwerp van debat in de plenaire vergadering en in deze commissie. Dat de minister het op pagina 24 van de beleidsbrief heeft over de Nederlandstaligen in Brussel verwondert *Karl*

Vanlouwe. In de missie van het strategisch plan van de vzw Vlaams-Brusselse Media wordt nochtans het begrip 'Brusselse Vlamingen' gehanteerd. Als het dan toch slechts een detail is, ziet het lid liever de correcte term opgenomen, met name Brusselse Vlamingen. Hoe wil men trouwens de gemeenschapsvormende rol invullen? Door het creëren van een stadsidentiteit – wat het lid nog zou kunnen vatten – of door het versterken van de band tussen de Brusselse Vlamingen binnen de Vlaamse Gemeenschap?

Kan de minister wat uitweiden over de werking van de Vlaams-Brusselse Media binnen de Europese DAEB-regelgeving, de diensten van algemeen economisch belang?

Karl Vanlouwe sluit zich volkomen aan bij het uitgangspunt dat de Vlaams-Brusselse Media een soort van Vlaams-Brusselse Belga moeten worden. Of dat betekent dat het takenpakket ook omvat dat een medium ook een kweekvijver van jong talent moet zijn, betwijfelt hij.

De minister wil actief communiceren over verwezenlijkingen die ingaan tegen de negatieve perceptie en aantonen dat de hoofdstad ook vele succesverhalen telt. Daar kan het lid in meegaan. Hij hoopt in elk geval dat de Vlaams-Brusselse Media hun taak niet verengen tot het brengen van goed nieuws maar wel focust op het brengen van betrouwbare, accurate en snelle informatie over en in Brussel.

De *minister* antwoordt dat wat betreft het ABC-huis onder het hoofdstuk cultuur staat. Het gaat over de nieuwbouw die mogelijk gemaakt wordt met middelen van het Vlaams Brusselfonds. Dat is niet direct gekoppeld aan de Vlaams-Brusselse Media.

In het kader van stadsidentiteit en gemeenschapsvorming zijn de vier doelgroepen waarvan sprake cruciaal, vervolgt de minister. Ze zijn er en genereren eigenlijk continu een interne kwaliteitstoets. Permanent moeten zij nagaan hoe de media best de doelgroepen bereiken. 'One size fits all' kan niet voor Bruzz, stelt de minister. Dat verhoogt de moeilijkheidsgraad van communicatie, maar brengt wel steeds de toetsing van welke boodschap via welk medium voor welke doelgroep wordt gebracht. Dat gebeurt altijd op het snijpunt van stedelijk project (mensen binden in de stad als geheel) en tegelijk gemeenschapsvormend. Stedelijke identiteit kan ook gemeenschapsvormend zijn maar hier wordt daarmee bedoeld de doelgroep van Nederlandstalige en anderstalige Brusselaars. De opdracht aan Bruzz omvat heel expliciet het stedelijke aspect als het gemeenschapsvormende.

Het transformatieplan wordt verder uitgewerkt. Op zeker ogenblik zal de aanmelding gebeuren voor de DAEB-procedure bij Europa. Al de rest moet op punt staan en men moet de juiste juridische argumenten kunnen aanvoeren om te verantwoorden waarom er publieke middelen worden gebruikt.

Moet Bruzz een springplank of kweekvijver zijn voor jong talent? De minister waarschuwt ervoor de zaken al te letterlijk te nemen, zoals het doorstromen van journalisten naar andere media. Veel heeft te maken met het feit dat er meer ruimte gemaakt wordt voor stages en studenten.

Geen imagocampagnes

Er wordt gewag gemaakt van concrete initiatieven binnen het media- en communicatiebeleid met onder meer de brochure 'Brussel voor jou' in drie talen, de investeringen in Brukselbinnenstebuiten, de verspreiding van films en documentaires die een impact hebben op de beeldvorming over de hoofdstad. *Karl Vanlouwe* wil weten hoe de minister de internationale gemeenschap van Europese ambtenaren, diplomaten en expats denkt te bereiken en duidelijk te maken dat Brussel

geen exclusief Franstalige stad is, maar een gedeelde stad met naast een internationale aanwezigheid en een sterke Franstalige aanwezigheid ook de Vlaamse Gemeenschap als zeer belangrijke meerwaarde.

Zie SD1 OD4 Streven naar een geïntegreerd communicatiebeleid

OD 9 Openheid, interculturele samenwerking en oog voor Internationalisering

Is er al zicht op een nieuwe locatie voor Kuumba, vraagt *Joris Poschet*.

Onder deze operationele doelstelling rond 'openheid' en 'interculturele samenwerking' vindt *Karl Vanlouwe* geen woord over het Vlaams-Marokkaanse Huis DAARKOM, dat evenzeer gekaderd kan worden binnen de interculturele samenwerking. Wat zijn de plannen daarmee? Het blijft namelijk als een molensteen om de nek van Vlaanderen en de belastingbetaler hangen, oppert het lid.

De *minister* antwoordt dat Kuumba nog zoekt naar mogelijke locaties. Over DAARKOM antwoordt de minister graag in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

OD 10 Naar een gecoördineerd welzijns- en gezondheidsbeleid in de hoofdstad

Bij VIPA staat het conto op nul. Hoe komt dat en hoe kan men ervoor zorgen dat er meer middelen naartoe gaan, wil *Yamila Idrissi* weten.

Joris Poschet stelde op 23 september 2015 een vraag over de samenwerking met het lokale niveau. Ook de OCMW's kwamen ter sprake. In de beleidsbrief vindt het lid niets terug over de mogelijke rol van OCMW's, bijvoorbeeld inzake armoedebestrijding. Toch blijkt dat één van de grote uitdagingen, met één op drie onder de armoedegrens en velen die op de rand ervan leven. Meer daarop inzetten lijkt *Joris Poschet* vanzelfsprekend. Hij ziet ook in de beleidsbrief Armoedebestrijding evenmin aandacht voor Brussel, behalve de vaststelling dat er institutionele versnippering is. Dat is bekend. Brussel is vooralsnog op geen enkele manier meegenomen in het Vlaamse armoedebestrijdingsbeleid, betreurt het lid.

Als de VGC een regierol zou opnemen ten aanzien van het gemeentelijk beleid, dan geldt dat evengoed voor het OCMW-beleid, zegt de *minister*. Tenzij er een goede reden zou zijn om daarvan af te wijken. De minister onderstreept de voorwaardelijkheid van wat hij zegt. Vanuit de gemeenschapsbevoegdheden, zij het Vlaams of VGC, kan men de zachte elementen van armoede aanpakken. De harde hefbomen liggen in handen van het gewest. Zolang er daar geen verschuivingen zijn, gaat het erom een evenwicht te vinden. Het spoor gemeenten loopt gelijk met dat van de OCMW's voor de minister. Het is wel anders om met een gemeente een afspraak te maken over welke middelen – al dan niet via de VGC – in de lokale bibliotheek geïnvesteerd kunnen worden, dan wel met een OCMW af te spreken over het pakket aan middelen en in hoeverre daarmee de armoede al dan niet teruggedrongen kan worden. De impactmeting is complexer en de vergelijking gaat derhalve niet altijd zonder meer op.

Wat Welzijn betreft wil de minister historische achterstand inhalen. Dat is van belang, maar de budgetten corresponderen niet met de noden, oppert *Elke Van den Brandt*. Extra capaciteit creëren of kinderopvang kan niet zonder aangepast budget. Voor heel Vlaanderen en Brussel is 3 miljoen euro ingeschreven voor extra kinderopvang. Een deel gaat naar verhoogde subsidies. Veel is er niet over. Als er 5 of zelfs 10 percent van aan Brussel toekomt, dan nog volstaat dat niet om het verschil te maken en de bewuste achterstand weg te werken.

Hetzelfde geldt voor het masterplan Woonzorg. Dat is absoluut nodig en de ouderenzorg in Brussel hinkt zwaar achterop. De minister stelt dat men in functie van de budgettaire ruimte moet bekijken wat men kan waarmaken. Het lid vindt het jammer dat de visie en het plan die worden uitgewerkt, wegens tekort aan middelen niet kunnen worden uitgevoerd. De minister moet ook op zijn beleidsbrief de toets doen die hij zelf vooropstelt inzake de veiligheidsproblematiek: geen beloftes doen die niet waar te maken zijn.

Ook *Lionel Bajart* vindt dat Vlaanderen meer kan doen voor Welzijn. Inzake de gewijzigde situatie in het landschap van de Brusselse welzijnsinstellingen vraagt het lid meer toelichting bij de hervorming. Betekent het distilleren van een prioriteitenlijst uit het masterplan Woonzorg dat een aantal aspecten niet meegenomen worden? Komt er een inkanteling van bepaalde organisaties? Als dat een efficiëntere aanpak garandeert, juicht het lid dat toe, op voorwaarde dat de aandacht voor bepaalde welzijnsproblemen niet verslapt.

De beleidsbrief herhaalt met betrekking tot gemeenschapsmateries de Brussel-norm te respecteren, namelijk gemeenschapsvoorzieningen voor 30 percent van de Brusselaars en 5 percent van de Vlaamse uitgaven voor de hoofdstad, leest *Peter Persyn*. In de toelichting alludeert de minister op de horizontale opdracht en de verantwoordelijkheid van de Vlaamse Regering en heel specifiek het consolideren en verfijnen van die norm. Ook het actualiseren van financiële stromen komt aan bod, en de harmonisering die op stapel staat als een soort van efficiëntieoefening met de ondersteuningsorganisaties die allemaal gevestigd zijn in het Lakense huis. Het lid ziet dat breder dan het Huis voor de Gezondheid.

Met de bevoegde Vlaamse minister en het College van de VGC wil de minister aandacht besteden aan het respecteren van de Brusselnorm en in het bijzonder aan de schandvlek van de historisch gegroeide achterstand qua welzijn en gezondheid in Brussel, iets wat ook de Vlaamse Rand raakt, stipt het lid aan.

Hij vernam voor het overige alleen nog dat er verkennende gesprekken waren met de ondersteunende organisaties. Er is ook een opdracht gegeven aan de vzw Hefboom om een analyse te maken en eventueel met een herstructureringsplan te komen. Het rapport verwacht men voorjaar 2016. Is er een meer specifieke timing? Het lid hoopt vooral dat in die rationaliseringsoefening klare taal wordt gesproken. De beperkte middelen moeten zo efficiënt mogelijk ingezet worden zonder het kind met het badwater weg te gooien. Het lid wijst op de vele expertise die in het Lakense huis aanwezig is, al is een optimalisering wel nodig. Het masterplan Woonzorg is het resultaat van de inspanningen van het Kenniscentrum Woonzorg. Er is nog weinig mee gebeurd, maar het legt sterk de nadruk bij buurtgerichte werking, bij 'la force de proximité...'. Dicht bij de mensen staan maakt het mogelijk om snel problemen te detecteren, te voorkomen en te remediëren. Tegelijk wordt ook opbouwen makkelijker, verbinden, vertrouwen geven en mensen sterker maken ook, oppert het lid. Dat vormt een krachtlijn van het masterplan Woonzorg. Peter Persyn zegt uitdrukkelijk dat zoiets niet eens altijd veel middelen vergt. Hij vindt het dan ook ergerlijk hoe juist dat gebrek aan middelen vaak wordt aangehaald als excuus om niets te doen.

Er zijn structuren, zoals de OCMW's, waar in Brussel al te vaak politieke spelletjes gespeeld worden, vindt het lid. In Brussel zijn er echter ook lokale dienstencentra, waar men als specifieke opdracht heeft in te zetten op fragiele groepen: alleenstaanden, mensen met een migratie-achtergrond enzovoort. Die structuur heeft een 'outreach-functie' te vervullen. Het lid pleit ervoor om de bestaande structuren optimaal te gebruiken en er geen nieuwe te creëren of extra studiewerk uit te geven. Hij sluit zich aan bij Lionel Bajart die vraagt dat men het kind niet met het badwater weggooit en geen elementaire zaken over het hoofd ziet bij de rationaliseringsoefening.

Tweede aspect is de historische achterstand inzake welzijn en gezondheidszorg in Brussel. De minister stelde in de inleiding al dat openheid loont: als de middelen er niet zijn, dan moet dat ook gezegd. De cijfers van investeringen in gemeenschapsvoorzieningen en -diensten in Brussel. Vlaanderen scoort niet slecht. Wat betreft onderwijs wordt de Brusselnorm gemakkelijk gehaald. In 2014 klokte men echter voor welzijn en gezondheid af op 3,04 percent of nog niet de helft van de Brusselnorm. Er is een groeipad. Tussen 2011 en 2014 is men geëvolueerd van 58 naar 124 miljoen euro. Men neemt aan dat die evolutie wordt doorgezet, maar het blijft een schromelijke achterstand. Peter Persyn meent dat het domein een belangrijke rol speelt in de integrale aanpak waarachter iedereen zich schaaft: met inburgering, onderwijs, huisvesting en welzijn. Er is een adequaat antwoord nodig op zorgbehoefte. Hoe ziet de minister zijn faciliterende en coördinerende rol ter zake? Met de Vlaamse vakminister is er overleg, net als met de VGC. Is er zicht op een concreet groeipad? Is er een planning met tijdlijn? De structurele overlegmomenten moeten meer dan één keer per jaar doorgaan, vindt het lid. Doel blijft een inhaalbeweging inzake welzijn en gezondheid.

Voor welzijn beslist de vakminister – zoals elke bevoegde minister – soeverein en collegiaal binnen zijn bevoegdheden, antwoordt minister *Gatz*. Er is wel overleg met minister Jo Vandeurzen. De groei van de middelen is minimaal, met een kleine plus voor de VIPA-middelen. Als de middelen voor het Vlaams Brusselfonds weer volstort worden (3 miljoen euro komt erbij), wil hij de helft van zijn vrijgekomen middelen voor welzijnsinvestering ter beschikking stellen, in overleg met de ministers Jo Vandeurzen en Bianca De Baets (Brussel). Hij is dus bereid bijzondere ruimte vrij te maken in zijn budget om de grootste noden te lenigen. Onderwijs loopt via een meer directe lijn. Dat laten inkantelen in het Vlaams Brusselfonds vindt de minister van het goede te veel. Maar voor investeringen in welzijn en gezondheid kan er ruimte gecreëerd worden.

Bij het masterplan Woonzorg geeft de minister de bedenking mee dat, gevraagd naar een analyse van mogelijkheden en noden, academici zowel als veldwerkers en liefst de combinatie van beide, aangeven wat nodig en mogelijk is; de politici moeten zien wat er haalbaar is. Evenwicht vinden tussen mogelijk en haalbaar is een heikele zaak. Concreet zouden in 2017 de extra middelen in VIPA en het Vlaams Brusselfonds er moeten zijn. Op basis daarvan en van het woonzorgplan zal dan ook de programmatie van investeringen opgemaakt worden. De minister acht het mogelijk bij de volgende begrotingsbesprekingen aan te geven wat er in 2017 en volgende jaren kan gebeuren aan bijkomende investeringen met Vlaams geld in het kader van welzijn en gezondheidszorg in Brussel. Ook wie wat betaalt moet dan concreter zijn. Of het alle noden zal lenigen, betwijfelt de minister, maar een vooruitgang wordt het zeker.

Wat vzw Hefboom ook doet, het moet ook voor de minister leiden tot meer samenwerking en dus meer efficiëntie. Na de deels organische groei van een aantal organisaties is het mogelijk om op grond van de noden te bekijken wat beter kan. De minister rekent erop dat vzw Hefboom instrumenten aanreikt.

Er zijn inderdaad in het kader van andere bevoegdheidsdomeinen soms grote instellingen centraal gepositioneerd. In welzijn moet er meer fijnmazigheid aan de dag worden gelegd. De 'proximité' is van belang en moet voortgang garanderen. In bepaalde gevallen zijn er al zeer werkbare samenwerkingsverbanden met OCMW's, partnerschappen. Een goed OCMW-voorzitter heeft door dat inzake kansarmoede alle riemen om te roeien aangegrepen moeten worden, meent de minister.

Wat met de investeringsachterstand en hoe werkt men die weg? De minister verbindt zich ertoe om te gelegener tijd schriftelijk te laten weten hoe de facilitering kan gebeuren. Hij heeft er nog onvoldoende zicht op.

Joris Poschet merkt op dat het masterplan Woonzorg pas in 2014 is afgeklopt. Er zijn initiatieven die weinig kosten, maar er zijn ook dure. Voor de lokale dienstencentra is er een investeringsvraag van 700.000 euro in Sint-Pieters-Woluwe en een ander zeer duur dossier in Oudergem. Dat gaat over telkens één LDC. Er zijn er 17 over Brussel gespreid. De begroting van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin in de VGC bedraagt niet meer dan 20 miljoen euro. Dan is het plaatje duidelijk voor het lid. Hij rekent op alle fracties als het gaat om extra middelen voor welzijn voor Brussel en de Vlaamse Rand als er begrotingsaanpassingen of -besprekingen zijn. De kamerbrede steun die er al is moet dat mogelijk maken, vindt hij.

Ook *Elke Van den Brandt* wil niet dat middelen binnen Welzijn tegen elkaar opgezet worden. Er zijn heel wat noden in Brussel en het is goed dat een deel van het Vlaams Brusselfonds daarnaartoe gaat. Het zal volgens het lid evenwel ook vanuit het Vlaamse budget moeten komen. Het Vlaams Brusselfonds volstaat niet om de historische achterstand weg te werken. Regulier beleid moet bij de reguliere vakministers komen en de daaraan gekoppelde middelen. Het Brusselfonds mag niet 'misbruikt' worden, meent ze, zonder te beweren dat de minister dat doet.

Inzake de welzijnssector geeft het lid nog mee dat die al heel wat hervormingen heeft doorgemaakt, met de sociale infopunten die niet goed werkten, de LDC's die snel moesten groeien enzovoort. Om goed te werken moeten LDC's over meer middelen kunnen beschikken. De discussies daarover lopen nog. Er zijn veel evaluaties, analyses en besprekingen. Het lid vraagt om de sector de tijd te gunnen en te laten ademen. Men werkt er bijzonder hard in moeilijke omstandigheden. De idee van meer wijkgericht en buurtgericht te werken, steunt het lid volkomen.

Peter Persyn vindt het vreemd dat minister Vandeurzen soeverein zou beslissen over zijn bevoegdheidsdomein, het regeerakkoord en de rol van het parlement in acht genomen. De minister bedoelde binnen de regering.

De minister gaf een concrete insteek inzake de toezegging om 50 percent van de middelen van het Brusselfonds in te zetten voor welzijn. Dat kan volgend *Peter Persyn* deels een inhaalbeweging inzetten. Zijn pleidooi om een groeipad zoals aangekondigd te respecteren, strekt er niet toe om in deze budgettaire realiteit de kranen open te zetten, aldus het lid. In eerste instantie moet men uitgaan van de beschikbare middelen. De minister neemt die visie in acht door te bekijken hoe die doelmatiger kunnen worden ingezet. Op termijn kan er bekeken worden hoe een meer correcte verdeling van middelen inzake gemeenschapsbevoegdheden bereikt wordt. Investerings gaan niet alleen over bakstenen, onderstreept het lid. Hij verwijst daarbij naar de herziening van VIPA, waarover een resolutie is goedgekeurd. N-VA gaat steeds uit van een zo efficiënt mogelijke en selectieve inzet van middelen met als doel de eindgebruiker ten goede te komen en niet structuren of bakstenen. Het lid is bij dat de minister de koe bij de horens vat en zijn faciliterende rol speelt.

In het beeld dat dossiers in de rijkste gemeenten zoals Sint-Pieters-Woluwe en Oudergem niet rond raken en dat dat een reden moet zijn om budgetten globaal op te trekken, gaat de heer Persyn niet mee.

OD 11 Jong in Brussel: onderwijs, studenten en jeugd

Duidelijkheid is nodig over het Samenwerkingsplatform Deeltijds Kunstonderwijs Brussel, stelt het *Karl Vanlouwe*. De beleidsbrief stipuleert dat bij een helder en eenvoudig niveaudecreet overwogen kan worden om de aanbevelingen van de blauwdruk uit te voeren. Hoe stelt de minister zich die cross-mediale kunstacademies in Brussel voor? Wat houdt het concreet in voor de vele en succesvolle kunstacademies in Brussel?

Het samenwerkingsplatform Deeltijds Kunstonderwijs Brussel en de subsidie voor domeinoverschrijdende kunstinitiatie wordt in 2016 met de steun van de minister voortgezet. Vanuit zijn functie als minister van Cultuur begrijpt N-VA de insteek wel, zegt *Willy Segers*, maar men vraagt zich af of het de juiste weg is in het licht van de heel brede problematiek die aan de orde is en het bereiken van de arbeidsmarkt voor risicovolle groepen. Wat is de visie van de minister die ertoe leidt juist aan die kunstopleiding meer aandacht te besteden?

Bart Nevens wil verduidelijking bij een specifieke opdracht die Br(ik zou krijgen. De organisatie zou Nederlandstalige, anderstalige en internationale studenten moeten verbinden. Het lid kan zich er weinig bij voorstellen. Wat bedoelt de minister concreet?

Inzake het deeltijds kunstonderwijs loopt een goede samenwerking tussen Vlaamse Gemeenschap en VGC, antwoordt de *minister*. Er is verder overleg om mogelijke bijstellingen te bekijken, maar er valt niks revolutionair te verwachten, stelt de minister. Het kan wel meegenomen worden in de globale bespreking Vlaamse Gemeenschap-VGC over de taakverdeling.

Wat de integratie van kunstopleidingen in het arbeidsmarktgeheel aangaat, dat heeft te maken met de beeldvorming rond Brussel als creatieve stad. De minister wil in die zin een steentje bijdragen met oog voor de economische meerwaarde en tewerkstelling.

De hoofdpdracht van Br(ik blijft het zichtbaar maken van Brussel als Nederlandstalige studentenstad, antwoordt de minister. Brussel wordt niet zo ingeschat. Dat beeld krampachtig proberen te veranderen gaat niet. Wel moet aan Vlamingen buiten Brussel getoond worden dat dat wel zo is en dat er grote en kwaliteitsvolle instellingen zijn. De voorbije jaren wordt een oprukkende internationalisering duidelijk, ook in het studentenbestand van Nederlandstalige instellingen. Br(ik werd gevraagd om in die zin meer verbindingen te maken tussen internationale en Vlaamse studenten. Zo hoeft de kotverlening specifiek aan internationale studenten niet te wijzigen, maar er mag geen concentratie zijn. Verbindingen kunnen gelegd worden op vele manieren. Als dat via een cantus kan, is dat prima. De minister denkt vooral aan gezamenlijke culturele activiteiten. Men moet niet 'lijdzaam toezien' hoe de internationale studenten met Franstalige medestudenten omgaan maar proactief banden smeden. Br(ik moet concrete maatregelen aanleveren.

2.2.6. SD 4 – Het Nederlands als katalysator voor sociale mobiliteit

Taal is een centraal element. Het is belangrijk dat het Nederlands versterkt en ondersteund wordt acht *Elke Van den Brandt*. Er wordt goed werk geleverd door onder meer het Huis van het Nederlands. Er worden allemaal redenen gegeven waarom Nederlands in Brussel van belang is. Een ontbreekt: mensen moeten kunnen communiceren met elkaar. Men moet aangeven waarom het aanleren van Nederlands essentieel is. Dat is zo voor het vinden van een job, het begeleiden van de kinderen in het onderwijs enzovoort. Elke Van den Brandt acht de rol van het Nederlands als factor van sociale cohesie en als sociale motor uiterst belangrijk.

OD 1 De Vlaamse Gemeenschap zal de naleving van de taalwetgeving in Brussel actief opvolgen

Tussenkomsst *Karl Vanlouwe*: zie OD 4.

OD 2 We streven naar één gemeenschappelijke visie rond taalbeleid Nederlands in het belang van Brussel

Huis van het Nederlands: hoeksteen van het taalbeleid van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel

OD 3 We blijven inzetten op een zo groot en divers mogelijk aanbod NT2-cursussen

NT2 blijft vrij toegankelijk, vindt *Elke Van den Brandt*. Mensen stappen echter wel in de lagere niveaus in, maar bij doorstroming naar de hogere niveaus blijkt de kostprijs vaak een barrière. In dat verband lijkt het aangewezen een bevraging te organiseren over de redenen waarom mensen niet doorstromen naar hogere niveaus, stelt het lid.

OD 4 We voeren een taalpromotiebeleid met de nadruk op het stimuleren van Brusselaars om het Nederlands te oefenen

De minister wil Nederlands introduceren in de secundaire Franstalige scholen. *Elke Van den Brandt* wil ervoor openstaan, al vindt ze het een verantwoordelijkheid van het Franstalige onderwijs om erop toe te zien dat hun leerlingen Nederlands kennen en het in positieve zin benaderen. Waarom die keuze om het Huis van het Nederlands daarheen te sturen? Was er overleg met de Franse Gemeenschap? Hoe ziet de minister hun verantwoordelijkheid en de opdracht van de Vlaamse Gemeenschap om het Nederlands in Brussel te versterken?

Er gaat opnieuw aandacht naar een taalpromotiebeleid met de nadruk op het stimuleren van Brusselaars om het Nederlands te oefenen. Niemand twijfelt aan de zinvolle invulling door het Huis van het Nederlands, zegt *Karl Vanlouwe*, zoals de stijging van het aantal cursisten daar en de toenemende vraag naar cursussen NT2 getuigen. Het Huis van het Nederlands richt zich tot nieuwkomers, maar de nieuwe klemtoon wordt de doelgroep van 16- tot 18-jarigen uit het Franstalig secundair onderwijs. *Karl Vanlouwe* vindt het goed dat men via info- en sensibiliseringscampagnes in Franstalige scholen op een open en constructieve manier het belang van het Nederlands wil onderstrepen.

Tegelijk vindt het lid het merkwaardig dat er niet wordt ingezet op respect voor de bestaande taalwetgeving. Taalpromotie bij bepaalde doelgroepen is noodzakelijk, maar net zo goed dienen de partners waarmee men bruggen wil bouwen, geïnformeerd en gesensibiliseerd te worden over respect voor het Nederlands. De minister liet ooit verstaan dat hij wilde zoeken naar mogelijkheden om de bestaande initiatieven te coördineren, zoals *Taalwetwijzer*, de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, en de vele andere diensten waar taalklachten kunnen worden ingediend. Het lid betreurt ten eerste dat juist dat niet aangehaald wordt in de beleidsbrief, omdat het een oud zeer betreft. Dat kan alleen aangepakt worden door het te erkennen. Vrijblijvendheid werkt niet, besluit *Karl Vanlouwe*.

In het Vlaamse inburgeringstraject speelt de Nederlandse taal een grote rol. De doelgroep van de Nederlandstalige taalcursussen van het Brussels Huis van het Nederlands overstijgt de groep van inburgeraars. Het taalpromotiebeleid moet verder gaan dan die groep, meent ook *Willy Segers*. De voorgestelde samenwerking met Franstalige secundaire scholen om 16- tot 18-jarige leerlingen te overtuigen van het belang van het Nederlands vindt N-VA prima. Het lid wil nog graag weten waarom voor die leeftijdscategorie gekozen is. Welke rol ziet de minister ten aanzien van de ouders van die leerlingen? Ook zij zijn een belangrijke doelgroep volgens N-VA.

De *minister* antwoordt dat het niet de bedoeling is dat men vanuit het Huis van het Nederlands zelf lessen Nederlands gaat geven in het Franstalig onderwijs. De

minister bevestigt dat het Franstalig onderwijs daar zelf verantwoordelijkheid voor draagt. Het Huis van het Nederlands meent wel dat het interessant is om hun aanbod bekend te maken bij de vooropgestelde doelgroep. Aanpassing van die leeftijdsrange is altijd mogelijk op basis van de ervaringen.

Alluderend op de opmerking van Karl Vanlouwe over taalwet en taalpromotie wil de minister verder geen toevoegingen doen aan de reeds gekende dialoog tussen hem en het lid.

OD 6 We benadrukken de unieke positie en autonome werking van het Huis van het Nederlands Brussel

In verband met inburgering en integratie heeft de minister een initiatief genomen, samen met minister Homans en gericht aan de minister-president van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, om te zien hoe men verder kan samenwerken en een stand van zaken op te maken. In welke mate is de VGC daarbij betrokken? *Joris Poschet* meent dat bij oprichting van het IVA Inburgering en Integratie was bepaald dat de VGC expliciet de regierol zou krijgen inzake die thema's in Brussel.

3. Indicatieve stemming algemene uitgavenbegroting 2016

De aan de commissie toegewezen artikelen 11, §1, (PJ0-1PGI2AA-WT tot PJ0/1PGI2AC-WT) en 109 en de begrotingstabellen wat betreft Entiteit PJ0, programma PG – Initiëren en coördineren van een inclusieve beleidsaanpak voor Brussel in alle gemeenschapsaangelegenheden (zie opsplitsing begrotingsverslag Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting), worden indicatief met 8 stemmen tegen 2 aangenomen.

II. VLAAMSE RAND

1. Toelichting door de heer Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, bij begroting en beleidsbrief

Minister *Ben Weyts* licht toe dat het beleid voor de Vlaamse Rand uit twee delen bestaat. Enerzijds is er het beleid onder de bevoegdheid van de minister van de Vlaamse Rand. Het gaat om onthaal, aansturing van vzw 'de Rand', lokale ondersteuning, communicatiebeleid, samenwerking RINGtv enzovoort. Anderzijds is er het beleid onder de bevoegdheid van de collega-ministers: Onderwijs, Werk- en arbeidsbemiddeling, Welzijn, Sport, Jeugd, Ruimtelijke Ordening, Wonen enzovoort. Met andere woorden, de Vlaamse Regering telt 9 ministers van de Vlaamse Rand.

Minister Weyts gaat vervolgens in op zijn eigen bevoegdheden als minister van de Vlaamse Rand. Voor onthaal en integratie is er een nieuwe aanpak in overleg met de gemeentebesturen, namelijk in aanvulling op lokale initiatieven, in plaats van in de plaats te treden. Als de gemeente bijvoorbeeld een eigen onthaalbrochure uitgeeft, dan hoeft vzw 'de Rand' dat niet meer te doen. Een budget van 40.000 euro is intern verschoven naar vzw 'de Rand' om te kunnen inzetten op extra impulsen voor onthaal.

Tot nog toe bestonden START en VSGB naast elkaar en genoten ze niet veel weerklank meer. De coördinatie van beide initiatieven dient te culmineren in Stand van de Rand, onder het dagelijks bestuur van de gouverneur. Dat moet leiden tot een grotere effectiviteit.

De minister wil de subsidiemiddelen heroriënteren. Daarbij wil hij rekening houden met de opmerkingen van het Rekenhof en met de beoogde doelstellingen, namelijk

het groene en Vlaamse karakter van de Vlaamse Rand. Het nieuwe subsidiereglement werd al voorgelegd aan de Inspectie van Financiën. De aanmelding van de projecten zal in de toekomst digitaal kunnen verlopen, via de nieuwe website www.vlaamserand.be. De subsidiemogelijkheid zal ook meer ruchtbaarheid krijgen.

De meest recente Taalbarometer Vlaamse Rand werd eind 2014 voorgesteld. Op basis daarvan zal er op 10 december een studiedag worden georganiseerd in samenwerking met BRIO. Voor de nieuwe studie die over vier jaar dient opgeleverd te worden, wordt er jaarlijks 50.000 euro uitgetrokken.

Er werd een conceptnota goedgekeurd voor de bundeling van START en VSGB in een coördinatieplatform, onder de leiding van de gouverneur. Dat dossier zit nu bij de Inspectie van Financiën.

Bij de verdere uitbouw van FeliXart is het in de eerste plaats de bedoeling om de museale werking op peil te houden. Binnen het overleg tussen de provincie Vlaams-Brabant en de minister van Binnenlands Bestuur wordt de rol van de provincie de komende maanden uitgeklaard.

Het nieuwsaanbod van RINGtv, Randkrant en de gemeenschapskranten zal meer op elkaar afgestemd worden en zal beter kenbaar gemaakt worden bij nieuwkomers.

De zesmaandelijke samenkomst van de Conferentie van Vlaamse Mandatarissen zal voortgezet worden. Via vzw 'de Rand' participeert de minister ook aan het Overlegplatform Vlaamse Rand van de provincie Vlaams-Brabant, waar ontnederlandsing en verstedelijking aan bod komen.

Vzw 'de Rand' blijft voor minister Ben Weyts de belangrijkste partner voor het Randbeleid. Hij wil vooral de samenwerking met de gemeenten en met de integratiesector gestalte geven. De focus ligt op anderstaligen zonder inburgeringsverplichting en op NT2. De gemeenschapscentra focussen op jeugd en projectwerking. Een andere belangrijke taak is de organisatie van het Gordelfestival. Het is de bedoeling om het Vlaamse karakter van de Rand en de prominente rol van de faciliteitengemeenten sterker in de verf te zetten en om meer te focussen op de Rand.

De minister licht verder belangrijke onderdelen van het beleid toe die behoren tot de bevoegdheid van andere Vlaamse ministers. In de eerste helft van 2016 verwacht hij een nieuw initiatief rond Wonen in Eigen Streek. Na de vernietiging van de voorrangsregeling door het Grondwettelijk Hof is een aanpassing noodzakelijk.

Gezien de situatie in Linkebeek blijft het belangrijk om te waken over de correcte toepassing van de taalwetgeving. In de eerste helft van 2016 wil hij aan de commissie ook een ontwerp van decreet voorleggen over de opmaak van notariële akten. Hij gaat uit van de regel dat notariële akten in het Nederlands moeten worden opgesteld en dat een beëdigde vertaling mogelijk blijft, tegen betaling.

De taskforce Onderwijs in de Vlaamse Rand is opgestart.

De bevoegdheidsdomeinen Werk en Economie krijgen een plek in de coördinatie van START en VSGB.

Als minister van Mobiliteit en Openbare Werken wil hij focussen op een enkele mobiliteitsaanpak voor Vlaams-Brabant. Daarbij wil hij focussen op de Ring, op de twintig fiets-o-strades van en naar Brussel en op de drie tramlijnen van Brabantnet.

Voor de bevoegdheden Cultuur, Jeugd en Sport is er het plaatsvervangend optreden van de vzw 'de Rand' in enkele gemeenten. Voor het cultureel centrum in Ruisbroek werd er, in samenwerking met de minister van Cultuur, een studie in de markt geplaatst die in 2018 opgeleverd zou worden. Daarvoor werd een bedrag uitgetrokken van 50.000 euro per jaar.

Onlangs werden er vijf toeristische projecten in de Rand goedgekeurd, voor een bedrag van bijna 1 miljoen euro. Er lopen nog twee subsidieoproepen. Voor de oproep rond toeristische impulsprogramma's zijn er vijf voorstellen binnengekomen.

Voor erfgoed en cultuur-historisch patrimonium is er een inventarisatie aan de gang voor Tervuren. Beersel en Meise komen later aan de beurt.

Voor Integratie en inburgering wordt de samenwerking met vzw 'de Rand' voortgezet.

Wat Landbouw betreft zegt de minister dat de studie rond landbouw in de Vlaamse Rand is opgeleverd. Uitgangspunt is een landbouwtoekomst voor de Vlaamse Rand.

De landinrichtingsprojecten ter versterking van het groene karakter van de Rand blijven lopen. Het gaat onder meer om Land van Teirlinck, de Zuunbeekvallei, de Maalbeekvallei en het plateau van Moorsel.

Minister Ben Weyts besluit dat de begroting voor het Vlaamse Randbeleid 2016 onveranderd blijft in vergelijking met 2015.

2. Bespreking

2.1. Algemene uitgavenbegroting 2016

In 2015 werd er 175.000 euro bespaard op de dotatie van de vzw 'de Rand'. *Michel Doomst* heeft de indruk dat het constant beleid wordt. De 40.000 euro voor het onthaal, waarover de minister het had, kan hij niet terugvinden in de tabellen.

Katia Segers kan niet akkoord gaan met de stelling van de minister dat de besparingen in de begroting 2015 nauwelijks van toepassing waren op de Vlaamse Rand. Er werd bijvoorbeeld 175.000 euro bespaard op de werking van de vzw 'de Rand', het vehikel bij uitstek voor taal en integratie in de Rand. Daardoor werd onder meer de Randkrant geschrapt. Daarom is het lid zo verontwaardigd dat de minister wil doorgaan met de plannen voor een haalbaarheidsstudie voor het cultureel centrum in Ruisbroek (zie OD Cultuur, Jeugd, Sport en verenigingsleven).

De beperkte besparing op de werking van de vzw 'de Rand' wordt inderdaad gehandhaafd, antwoordt de minister. Dat geldt trouwens voor alle inspanningen op de overheidswerking. Bij vzw 'de Rand' is de inspanning wel beperkt gebleven tot enkele percenten. Het tekort dat vzw 'de Rand' had opgebouwd in haar eigen exploitatie is een bijkomend nadeel. Dat kan op termijn worden weggewerkt.

De 40.000 euro betreft een structurele interne verschuiving van het departement naar vzw 'de Rand', aldus de minister.

2.2. Beleidsbrief Vlaamse Rand 2015-2016

2.2.1. Algemeen

Jo De Ro wil weten welke inspanningen de minister al gedaan heeft voor de erkenning van de Vlaamse Rand als centrumregio of voor de erkenning van Vilvoorde

als centrumstad. De Vlaamse Rand is nog altijd een regio met veel welvaart, waar mensen graag komen wonen. Onder de radar zijn er echter ook randstedelijke en stedelijke problemen. Uit verschillende rapporten blijkt dat de regio op verschillende vlakken stiefmoederlijk behandeld wordt. Daarvoor lijkt er wel veel begrip te bestaan achter de schermen, maar niemand durft openlijk te zeggen dat dit ook gerealiseerd dient te worden en dat men daarvoor het nodige geld moet zoeken. Hij vindt dat de politici van de streek solidair zouden moeten optreden, zoals Limburgse politici dat doen als er in hun provincie een of ander belangrijk probleem is. Ze moeten binnen hun eigen fractie steun zoeken bij vertegenwoordigers uit andere kieskringen. De minister moet hiervoor de aandacht vragen van zijn collega's. Hij denkt dat de minister op veel bijval zal kunnen rekenen als hij de erkenning als centrumstad of als centrumregio opnieuw ter tafel legt. Met het cijfermateriaal uit de omgevingsanalyse die parallellen vertoont met de hoorzittingen over de demografische evoluties (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 377/1), moeten minister en parlementsleden hun collega's wakker schudden en houden. De realiteit versnelt immers als een vliegwiel.

Jo De Ro betreurt het gebrek aan samenwerking tussen Brussel en de Vlaamse Rand, zeker voor die bevoegdheidsdomeinen met eigen Vlaamse diensten die zowel in Brussel als in de Vlaamse Rand actief zijn: onderwijs, cultuur, sport, jeugd, media enzovoort. De Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement zullen dat signaal moeten geven want de mensen op het terrein zijn niet altijd geneigd tot samenwerking.

In de omgevingsanalyse is er sprake van tewerkstellingsgemeenten. Het gaat concreet over de gemeenten Vilvoorde, Machelen en Zaventem. Hij betreurt dat dat niet meer terugkomt in de rest van de beleidsbrief.

Lieve Maes stelt vast dat slechts een beperkt deel van de begrotingsmiddelen bedoeld zijn voor het beleid in de Vlaamse Rand. Bovendien gaat het om een transversale bevoegdheid. De opdracht van Ben Weyts is dus niet zo gemakkelijk. Uit de voorliggende beleidsbrief besluit haar fractie dat men met de beschikbare middelen toch relatief veel doet.

De Vlaamse Rand staat de komende jaren voor grote uitdagingen. Vooreerst is er de demografische uitdaging. De huidige instroom van vluchtelingen zal een extra dimensie geven aan de instroom van nieuwkomers. Men moet blijven inzetten op een snelle integratie van deze nieuwkomers in het Vlaamse gemeenschapsleven.

Bart Nevens sluit zich aan bij de opmerking dat de bevoegdheid voor de Vlaamse Rand geen gemakkelijke opdracht is. De minister moet met verschillende collega's samenwerken omdat het gaat om een horizontale bevoegdheid. Bovendien moet hij zijn opdracht waarmaken met een beperkt budget.

Hij begrijpt de vraag van *Jo De Ro* om van Vilvoorde een centrumstad te maken. De financiering van de gemeenten verloopt via het Gemeentefonds, maar voor bepaalde steden en gemeenten maakt men een uitzondering om in bijkomende financiële middelen te kunnen voorzien. Ten gronde moet dat debat in een andere commissie worden gevoerd. In dit verband merkt hij op dat men voor de politie vastzit aan de KUL-norm (een norm die deels opgesteld werd door de KU Leuven).

Al bij al is hij tevreden met de bijzondere aandacht voor de Vlaamse Rand.

In het kader van de discussie over de extra middelen voor de centrumsteden meent *Peter Persyn* dat de helft van Vlaams-Brabant ten westen van Brussel de geëigende middelen moet krijgen.

In verband met de vraag van de stad Vilvoorde naar een erkenning als centrumstad vindt *An Moerenhout* dat de noden er op verschillende vlakken heel hoog zijn. De ondersteuning blijft te beperkt. Als er bij de verdeling van het Gemeentefonds begin 2016 nog altijd geen erkenning is, dan wil de stad Vilvoorde zich tot de Raad van State wenden. Collega Jo De Ro zegt zelfs dat hij de begroting niet mee zal goedkeuren. Enkele dagen geleden heeft Bart Somers de andere centrumsteden ertoe opgeroepen om een deel van hun middelen af te staan aan Vilvoorde. De burgemeesters van de Rand zeggen dan weer dat ze geen politiemensen naar Vilvoorde kunnen sturen. Het lid vindt dat minister Ben Weyts in de bres moet springen voor de stad Vilvoorde. Als het hem lukt, zal hij kamerbreed applaus krijgen.

Michel Doomst denkt dat men de komende maanden veel aandacht zal moeten besteden aan de Rand. Men moet voldoende financiële middelen uittrekken om de problemen in het centrum van het land aan te pakken.

Hij vindt het positief dat de minister de demografische explosie in de Rand erkent. Misschien zou het goed zijn om meer uitwisseling te organiseren over de mogelijkheden om die situatie aan te pakken. De extra middelen moeten op de juiste plaats ingezet worden. Hij vraagt zich af of men de Rand niet moet benaderen als een centrumregio. Ook vanuit andere subregio's van Halle-Vilvoorde groeit de vraag naar ondersteuning. Hij stelt voor dat minister Ben Weyts dit aankaart bij de andere ministers.

Ingaand op de opmerking van Peter Persyn (zie OD Welzijn en Gezondheid) meent ook Michel Doomst dat het post-BHV-tijdperk een aantal kansen biedt. Hij denkt bijvoorbeeld aan een eigen parket voor Halle-Vilvoorde met een zeer goede procureur.

Michel Doomst meent dat deze commissie het spectrum moet opentrekken. Hij heeft onderzocht wat de verschillende beleidsbrieven zeggen over de Vlaamse Rand. Voor Welzijn stelt hij vast dat er enige verbetering is voor de crisisjeugdhulp en dat Vlabzorginvest op komst is. Er zijn ook inspanningen gebeurd voor personen met een handicap. Voor Onderwijs werd er een taskforce opgericht. Er is ook 8 miljoen euro uitgetrokken voor extra capaciteit. Inzake Armoedebestrijding dringt de minister aan op een betere ondersteuning voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de gemeenten. Bij Cultuur is er sprake van de restauratie van het Kasteel van Gaasbeek, van de haalbaarheidsstudie van het cultuur- en congrescentrum en van het openstellen van het vormingscentrum Destelheide in Dworp voor co-creaties van Vlaamse en Brusselse jongeren. Bij Integratie en Inburgering gaat het vooral over de NT2-campagne en over de zes clusters van proefexperimenten Inburgering. Bij Binnenlands Bestuur is er aandacht voor de situatie in Linkebeek. Bij Toerisme gaat het over Brussels Airport dat zijn internationaal onthaal meer op het toerisme wil afstemmen. Voor Mobiliteit is er sprake van het voorontwerp voor de herinrichting van de Ring, dat kan verwacht worden omstreeks de jaarwisseling. Voor Onroerend Erfgoed gaat het over de kennissite in Vilvoorde en over inventarisatie in Beersel en Meise. Voor Wonen is er de overdracht van Vlabinvest naar de provincie Vlaams-Brabant. Michel Doomst concludeert dat het dus om een indrukwekkend aantal maatregelen gaat. Daarom suggereert hij om de diverse vakministers uit te nodigen in de commissie.

Joris Poschet betreurt dat de managementsamenvatting in de beleidsbrief weinig zegt over Brussel. Het beleidsdomein Vlaamse Rand ontleent zijn bestaansrecht immers aan Brussel dat in het midden van die Rand ligt. Op een aantal vlakken kan een win-winsituatie ontstaan door meer samenwerking.

De sociologische realiteit van Brussel overschrijdt de gewestgrenzen. Dat blijkt ook uit de schoolsluitingen deze week in Vilvoorde en Dilbeek naar aanleiding

van de aanslagen in Parijs. Joris Poschet pleit natuurlijk niet voor een uitbreiding van het Brussels gewest. Hij bedoelt vooral dat men moet leren uit de bestaande terreinkennis. Hij vindt dat dit niet alleen mag gelden voor de taalpromotie. Het is belangrijk om beter samen te werken met de VGC.

Katia Segers sluit zich aan bij de suggestie van Michiel Doomst om de vakministers uit te nodigen in deze commissie. Ook haar fractie heeft de beleidsbrieven van de verschillende vakministers onderzocht. Dat was een hele opdracht. Het zou beter zijn om die informatie op te nemen in de beleidsbrief voor de Brusselse Rand.

Alle noden, waarop ze verder bij elk domein afzonderlijk ingaat, tonen aan dat het hoog tijd is om een doorbraak te realiseren inzake de erkenning van Halle en Vilvoorde als centrumsteden en van de hele regio als centrumregio. De minister kan daarbij een centrale rol spelen. Daarbij moet men ook luisteren naar de mening van de 35 burgemeesters van het Toekomstforum.

De minister spreekt in zijn beleidsbrief herhaaldelijk over overleg, onder meer met minister Gatz en over de oprichting van nieuwe overlegorganen. Er is echter geen sprake van een geregeld overleg met Brussel, stelt *Katia Segers* vast. Dat is nochtans vitaal voor de ontwikkeling van Brussel en van de brede rand.

Antwoord van de minister en repliek

Minister *Ben Weyts* merkt vooraf op dat hij niet kan antwoorden op detailvragen over de begrotingen van andere ministers en zeker niet op vragen die het Vlaamse niveau overstijgen.

Hij steunt de vraag naar een centrumfunctiestatuut voor Halle en Vilvoorde. Deze discussie blijkt echter al onmiddellijk een vraag naar extra middelen te ontlokken bij andere gemeenten in de Rand. Hij zal deze vraag te berde brengen in het kader van de begrotingsdiscussie. Men dient echter te beseffen dat een oplossing altijd ten koste zal gaan van een andere begrotingspost.

Hij heeft geen bezwaren tegen samenwerking tussen Brussel en de Vlaamse Rand. Inzake Mobiliteit pleegt hij geregeld overleg met Brussels minister Pascal Smet. Het memorandum of understanding dat aan die samenwerking gestalte moet geven ligt al een tijdje bij de Brusselse Regering. Hij hoopt dat hij op dat concrete voorstel een concreet antwoord zal krijgen. Volgende maand is er een studiedag met BRIO en met vzw 'de Rand' over grensoverschrijdende materies, met een focus op onderwijs, taal en integratie en onthaal. Hij verwijst ook naar samenwerking op het vlak van toerisme (zie OD Toerisme).

An Moerenhout vindt het goed dat de minister zijn steun uitspreekt voor een erkenning van Vilvoorde als centrumstad. Ze gaat echter niet akkoord met de opmerking dat dit ten koste van andere dingen zal zijn. In dat verband merkt ze op dat de steun van de Mechelse burgemeester Bart Somers vooral te maken heeft met eigenbelang. De problemen in Halle-Vilvoorde breiden zich immers snel uit. Daarom vindt ze het belangrijk om de druk op te voeren. In dat kader sluit ze zich aan bij de suggestie van Michel Doomst om verschillende vakministers uit te nodigen in deze commissie. Ze suggereert om als eerste minister Homans van Inburgering uit te nodigen, gezien de nood aan extra middelen voor Halle-Vilvoorde.

Michel Doomst is blij met die steun. Hij had dat voorstel gelanceerd om de efficiëntie te bevorderen en om niet alle verantwoordelijkheid bij minister Weyts te leggen. De minister van de Vlaamse Rand dient wel een coördinerende rol te spelen. Het lid zelf is voorstander van een toekenning van het statuut van centrumregio. Met de beschikbare middelen moet men stap voor stap vooruitgaan.

In deze post-BHV-periode zou deze commissie een aantal signalen kunnen geven aan Brussel. Een volwassen eigenheid van Halle-Vilvoorde maakt ook een samenwerking met Brussel mogelijk voor het beleidsdomein Toerisme. Misschien kan men daarvoor de Brusselse minister-president Rudy Vervoort uitnodigen in deze commissie.

Willy Segers sluit zich aan bij het standpunt van Michel Doomst dat de aanwezigheid van een centrumstad in de Rand niet alle problemen van de regio zal oplossen. Gezien de budgettaire situatie zal een erkenning als centrumstad trouwens niet voor direct zijn. Hij ijvert voor een centrumregio. Dat staat uiteraard los van de huidige verdeling van het Gemeentefonds. Het mag voor het lid een soort 'rampenfonds' worden, want het gaat stilaan die richting uit.

Katia Segers herhaalt dat ze bereid is om in te gaan op de suggestie van Michel Doomst. Ze denkt dat de commissie minister Weyts daarmee een dienst bewijst, want hij zal zijn stem luider kunnen laten klinken binnen de Vlaamse Regering. Tot nog toe heeft alleen minister Crevits echt iets gedaan. De andere ministers hebben vooral hun intenties verwoord.

2.2.2. Strategische en operationele doelstellingen

Strategische doelstelling: Rechtstreekse initiatieven voor een gecoördineerd Randbeleid

Operationele doelstelling: Onthaal en integratie

Jo De Ro vindt het goed dat het subsidiebeleid geëvalueerd en aangepast is. Wanneer wordt de eerste oproep gelanceerd binnen dat nieuwe subsidiebeleid? Hoe snel zullen de aanvragen verwerkt worden?

De N-VA-fractie staat achter de heroriëntering van de subsidiemiddelen, zegt *Lieve Maes*. Het is verstandig om te kiezen voor projecten die het Vlaamse en het groene karakter van de Rand kunnen benadrukken.

Aangaande de subsidiëring van de activiteiten om het Vlaamse karakter van de Rand en de integratie te bevorderen wil *Michel Doomst* weten of ook de kleinere activiteiten een kans krijgen binnen het nieuwe subsidiëringmechanisme. Hoe wil de minister de internationalisering van de Rand aanpakken? De spreker blijft pleiten voor kleinschalige projecten. Is er al een zicht op de nieuwe criteria die zullen worden gehanteerd bij de beoordeling van de projecten?

In het kader van meer uitwisseling tussen Vlaamse Rand en Brussel vraagt *Joris Poschet* zich af of de Randuitcheques ook kunnen worden gebruikt in de 22 Vlaams-Brusselse gemeenschapscentra.

Ook *Christian Van Eyken* zou graag kennis nemen van het nieuwe subsidiereglement. Hij stelt vast dat de minister meer wil focussen op de grote initiatieven. Voor de zes faciliteitengemeenten kunnen er echter ook meer kleinschalige initiatieven ondersteund worden. Over welke initiatieven gaat het concreet?

Katia Segers stelt vast dat er vorderingen gemaakt zijn in de hervorming van de subsidies ter bevordering van het groene en Vlaamse karakter van de Rand. Er is een advies van de Inspectie van Financiën. Er wordt een website uitgewerkt. Om elke zweem van willekeur weg te nemen, moet men zorgen voor duidelijke criteria, onderstreept het lid. Hoe zal men het Vlaamse en het groene karakter definiëren? Wie zal die projecten precies selecteren?

Het subsidiereglement zal volgende maand beschikbaar zijn, antwoordt de minister. Dan zal ook de eerste oproep gelanceerd worden. Een onlinesubsidie-aanvraag zal mogelijk worden. Hij hecht vooral belang aan het hefboomeffect voor het versterken van het Vlaamse en het groene karakter van de Rand. Het hoeft niet te gaan over grote projecten. Hij wil wel blijven focussen op de zes faciliteitengemeenten omdat het sociale weefsel van de Vlaamse gemeenschap daar het sterkst onder druk staat. Daar moet men de lat dus iets lager leggen.

De Randuitcheques kunnen alleen gebruikt worden in de Rand en dat is ook de bedoeling, zegt de minister verder. Veel inwijkelingen hebben namelijk de neiging om zich voor hun sociaal leven op Brussel te richten. De Randuitcheques moeten ertoe bijdragen dat men de gemeenten in de Vlaamse Rand niet ziet als slaapgemeenten, maar als gemeenten waar alle aspecten van het leven zich kunnen afspelen, ook de sociale en culturele functies.

Michel Doomst hoopt dat er tegen de krokusvakantie duidelijkheid is voor de kleinschalige initiatieven die het Vlaamse karakter van de Rand moeten versterken.

Uit het antwoord van de minister begrijpt *Christian Van Eyken* dat het de bedoeling is dat de inwoners van de gemeenten in de Rand niet naar Brussel hoeven te gaan voor het cultureel aanbod. Dat vindt hij een bekrompen antwoord. De mensen in de Rand wonen dichtbij een grootstad met een enorm aanbod, onder meer op cultureel vlak. Is het dan de bedoeling dat men in elke gemeente hetzelfde cultureel aanbod kan vinden als in Brussel? Wat zal het kostenplaatje dan zijn?

Zie ook: Integratie en inburgering

Operationele doelstelling: Taalbarometer Vlaamse Rand

Bart Nevens meent dat men verder moet blijven inzetten op de Taalbarometer. Het is goed dat de lokale besturen hun beleid op basis daarvan kunnen bijsturen.

Operationele doelstelling: Coördinatieplatform VSGB

Lieve Maes staat achter de bundeling van START en VSGB.

Ook *Michel Doomst* steunt het samengaan van VSGB en START. Wanneer kan men daarvan het eerste rapport verwachten? Er beweegt wat in Zaventem. Hij dringt aan op inspraak vanuit Vlaanderen in de Vliegweg.

De nota over het coördinatieplatform START-VSGB kan verwacht worden in het voorjaar van 2016, antwoordt minister *Weyts*.

Operationele doelstelling: Een open communicatiebeleid voeren en aansturen

Volgens *Lieve Maes* is de N-VA-fractie verheugd met de onderlinge afstemming van RINGtv, Randkrant en de gemeenschapskranten die kan leiden tot efficiëntiewinsten. Ze hoopt dat dit gebeurt in overleg met de minister van Media. Het zendgebied van RINGtv is niet evident. Bovendien beschikken de Vlaams-Brusselse Media over meer middelen. Ze wil weten of het aanbod van de zender ook bekendgemaakt zal worden bij de nieuwkomers.

Joris Poschet vraagt of er meer samenwerkingsmogelijkheden zijn tussen RINGtv en Bruzz, de Vlaams-Brusselse media. Bruzz heeft de opdracht om aandacht te besteden aan de gebeurtenissen in de Rand. Bestaat die verplichting ook in omgekeerde zin? Kan dat niet meer uitgebouwd worden om tot efficiëntiewinsten te komen?

Operationele doelstelling: Samenwerken en ondersteunen

Lieve Maes wil graag wat meer informatie over de zesmaandelijke bijeenkomst van de Vlaamse mandatarissen uit de zes faciliteitengemeenten. Hoe zijn die bijeenkomsten verlopen in 2015? Worden ze goed bijgewoond? Kan men er nuttige conclusies uit trekken?

Michel Doomst hecht veel belang aan het partnerschap tussen de provincie Vlaams-Brabant, de gemeenten, de vzw 'de Rand', maar ook het Toekomstforum Halle-Vilvoorde dat de 35 gemeenten moet samenbrengen. Het is in dat vierkant dat het moet gebeuren, aldus het lid. Het Toekomstforum kan een enorme kracht zijn om een aantal dingen mogelijk te maken in de Rand. De minister moet de stem van die gemeenten benutten.

De Conferentie van de Vlaamse Mandatarissen van de zes faciliteitengemeenten komt twee keer per jaar samen, met ondersteuning van de vzw 'de Rand'. *Christian Van Eyken* vraagt wat er het afgelopen jaar uit de bus is gekomen. Hij verwijst naar een thema dat aan bod is gekomen, namelijk de integratie van de OCMW's in de gemeenten, wat een probleem is in de zes faciliteitengemeenten. Daarvoor is er een bijzondere wet nodig op het federale niveau. Hij heeft trouwens de indruk dat men in de Rand geen vragende partij is voor een dergelijke integratie, behalve misschien in een of twee gemeenten.

Het lid ziet die conferentie als een soort van schaduwkabinet voor de colleges van burgemeester en schepenen van de vier gemeenten met een Franstalige meerderheid. Wat is het resultaat van dat overleg? Wat waren de aanbevelingen van die conferentie over de burgemeester van Linkebeek? *Eric De Bruycker* heeft net zijn ontslag ingediend als burgemeester. Op 13 december 2015 zijn er bijzondere gemeenteraadsverkiezingen in Linkebeek, niet voor de totaliteit, maar voor dertien zetels. Hij stelt opnieuw de vraag waarop hij vorig jaar geen antwoord heeft gekregen. Wie zijn de mandatarissen die in die conferentie zitten? Wie wordt er als Nederlandstalige beschouwd in Wemmel, waar er een lijst is van de burgemeester? De situatie in Drogenbos is vergelijkbaar. Hij hoopt dat men geen taalregister heeft aangelegd om uit te maken wie er naar de conferentie mag gaan en wie niet.

Minister *Ben Weyts* verduidelijkt dat de Conferentie van de Vlaamse Mandatarissen om de zes maanden samen komt op het kabinet van de minister. Bijna alle gemeenten en bijna alle mandatarissen zijn daar aanwezig. Daar worden goede discussies gevoerd. *Christian Van Eyken* hoeft niet te vragen naar criteria, hij kent alle Vlaamse mandatarissen. Het gaat over alle Vlaamse mandatarissen die de versterking van het Vlaamse karakter van de Rand een warm hart toedragen. Als het lid die ambitie kan onderschrijven, dan is hij welkom.

Christian Van Eyken vroeg hoe de leden van de Conferentie van de Vlaamse mandatarissen uitgekozen worden. Moeten ze een verbintenis ondertekenen? Hij vraagt zich af of mensen zoals de burgemeester van Drogenbos, die probeert om boven de taalperikelen te staan, erbij zitten of niet.

2.2.3. Strategische doelstelling: vzw 'de Rand': eerste partner voor het Vlaamse Randbeleid

Gemeenschapscentra

De minister heeft het over de samenwerking tussen de gemeenschapscentra van de Rand. *Joris Poschet* vraagt of de minister ook streeft naar samenwerking tussen de Brusselse gemeenschapscentra en die van de Rand.

Taalpromotie

Lieve Maes kijkt uit naar de bundeling van het aanbod rond onthaal en integratie, die beloofd is voor het einde van dit jaar. Ze hoopt dat dit zal leiden tot een sterkere implementatie van dit beleid in sommige gemeenten.

Volgens *Bart Nevens* is vzw 'de Rand' ook een hefboom voor mogelijkheden om Nederlands te oefenen. De vzw kan namelijk ook handelaars en verenigingen betrekken bij die doelstelling.

Documentatiecentrum

De uitbouw van het documentatiecentrum van vzw 'de Rand' in samenwerking met BRIO vindt *Lieve Maes* een goede zaak. Dat zal een bijkomende informatiebron zijn voor beleidsmakers, studenten en journalisten. Wat zijn de doelstellingen van de website? Heeft de minister al een zicht op het huidige gebruik ervan?

Gordelfestival

De fractie van *Jo De Ro* staat achter een evaluatie van het Gordelfestival, maar wil graag een duidelijke timing. Hoe dichterbij de datum van het evenement nadert, hoe moeilijker het wordt om nog rekening te houden met de resultaten van de evaluatie.

De minister heeft een juiste analyse gemaakt van het Gordelfestival, vindt *Bart Nevens*. In de jaren 1980 was de Gordel een massale manifestatie die veel mensen uit Vlaanderen aantrok om van het groene karakter te genieten, maar ook om de problematieken van de Vlaamse Rand op de politieke agenda te zetten. Mettertijd is dat echter afgeleden naar een sportieve activiteit. Hij benadrukt dat men moet terugkeren naar de essentie. Hij is dan ook nieuwsgierig naar de plannen van de minister.

Ook *Michel Doomst* vraagt hoever men staat met de evaluatie van het Gordelfestival. Welke ideeën heeft dat opgeleverd?

Minister *Ben Weyts* antwoordt dat hij de concrete aanpak van het Gordelfestival in januari hoopt te bespreken in deze commissie. De uitgangspunten zijn duidelijk: concentratie op de Vlaamse Rand, versterking van het Vlaamse en het groene karakter en focus op de kernactiviteiten.

Infrastructuur

Kan de minister wat meer toelichting geven over de drie grote dossiers voor de infrastructuur die beheerd wordt door de vzw 'de Rand', vraagt *Lieve Maes*. Ze zou graag willen weten over welke dossiers het concreet gaat.

Minister *Ben Weyts* antwoordt dat het gaat om de creatie van extra parkeerruimte in De Moelie in Linkebeek, het vernieuwen van de stookinstallaties in De Bosuil in Overijse en in De Zandloper in Wemmel en de bouw van een nieuwe polyvalente ruimte voor De Lijsterbes in Kraainem.

2.2.4. Strategische doelstelling: de Vlaamse Rand vanuit andere beleidsdomeinen en invalshoeken

Operationele doelstelling: Huisvesting

Na de uitspraak van het Grondwettelijk Hof vraagt *Jo De Ro* zich af hoe de minister wil werken aan Wonen in Eigen Streek. Kan men niet beter de mensen, die vanuit

andere provincies in Brussel of in de Vlaamse Rand komen werken, aanmoedigen om daar ook te komen wonen?

De minister zou voor Wonen in Eigen Streek een alternatieve regeling uitwerken die rekening houdt met de opmerkingen van het Grondwettelijk Hof, leest *Christian Van Eyken*. Daarin wil hij opnieuw een voorrangregeling opnemen. Hij wil dus opnieuw een of andere bron van discriminatie invoeren die in strijd is met de Europese principes, aldus het lid. Dat was echter een van de redenen van de vernietiging. Hij heeft de indruk dat de minister probeert om de uitspraak van het Grondwettelijk Hof te omzeilen.

De realisaties van Vlabinvest op het vlak van Wonen zijn indrukwekkend, maar onvoldoende, zegt *Katia Segers*. Welke streefcijfers hanteert de minister voor de noodzakelijke bijkomende investeringen? In tegenstelling tot de resultaten (p. 18) waren de middelen van Vlabinvest moeilijk terug te vinden in de beleidsbrief Vlaamse Rand. Vlabinvest zou een beroep kunnen doen op een deel van de middelen van het Rollend Grondfonds. Binnen een ander begrotingsartikel zou een deel van het bedrag van 3,95 miljoen euro voorzien zijn voor Vlabinvest. In beide gevallen is het niet duidelijk over hoeveel geld het gaat. De renteloze leningen bij het Vlaams Financieringsfonds worden geraamd op 13 miljoen euro. Spreekster zou graag het totale financiële plaatje kennen.

De *minister* is het niet eens met het oordeel dat het invoeren van een voorrangregeling rond Wonen in Eigen Streek in tegenspraak is met het arrest van het Grondwettelijk Hof. Het Grondwettelijk Hof heeft, in navolging van een prejudicieel advies van het Europees Hof van Justitie, gezegd dat de voorrangregeling verenigbaar is met de basisrechten en met de Grondwet. Daarbij verwees het Hof ook naar Scandinavische voorbeelden. De verantwoording moet echter een sociale component bevatten. Er moeten dus inkomenscriteria aan gekoppeld worden. Dat kan trouwens ook mogelijkheden bieden om de voorrangregeling gestalte te geven in andere beleidsdomeinen.

Operationele doelstelling: Taalwetgeving – Binnenlands Bestuur

In verband met de plannen van de minister om een ontwerp van decreet uit te werken rond het taalgebruik bij notariële akten vraagt *Jo De Ro* zich af of de wettelijke mogelijkheden al afgetoetst zijn.

Lieve Maes zegt dat haar fractie blij is met het aangekondigde initiatief rond de notariële akte. Kan de minister daarover nog wat meer details geven? *Bart Nevens* sluit zich daarbij aan. Als anderstaligen zich in de Vlaamse Rand vestigen, dan moet men van bij het eerste contact met de notaris het signaal geven dat men in een Vlaamse gemeente terechtgekomen is. Hij is benieuwd hoe de minister dat juridisch zal organiseren.

Wie dat wil, zal tegen betaling een beëdigde vertaling kunnen aanvragen. De taalwetten van de jaren 1960 leggen het taalgebruik echter alleen vast op juridisch en administratief vlak, stelt *Christian Van Eyken*. Een notariële akte wordt afgesloten tussen twee particulieren en is dus een privéaangelegenheid. Hoe wil de minister dit ontwerp van decreet juridisch onderbouwen?

De *minister* antwoordt dat hij in uitvoering van het regeerakkoord werkt aan een ontwerp van decreet over de notariële akten, op basis van een juridisch advies. Het is de bedoeling dat bestuurlijke handelingen in het Nederlandse taalgebied altijd in het Nederlands verlopen. Wie een uitzondering wil, zou daarvoor moeten betalen.

Heeft de minister juridisch advies gevraagd over het taalgebruik in notariële akten of heeft hij dat advies al ontvangen, wil *Christian Van Eyken* weten. Als hij het advies al ontvangen heeft, dan zou hij het graag kunnen inkijken.

Operationele doelstelling: Onderwijs

Veel schepenen van Onderwijs en veel inrichtende machten zijn verheugd over de oprichting van de taskforce Onderwijs van de Vlaamse Rand. Zij hechten vooral veel belang aan de capaciteit en de ondersteuning voor leerkrachten die moeten omgaan met een groeiende groep anderstalige kinderen, zegt *Jo De Ro*. Het lid betreurt dat die twee punten niet uitdrukkelijk aan bod komen in de beleidsbrief. Dat zou door de mensen op het terrein immers kunnen worden aangevoeld als een extra ondersteuning om die vraag voor te leggen aan de minister van Onderwijs.

Ondanks de vele financiële middelen die Vlaanderen investeert in Brussel, heeft het onderwijs in de Rand toch te maken met een jonge, veelal anderstalige instroom vanuit Brussel, stelt *Bart Nevens* vast. De kwaliteit van het onderwijs in de Rand is namelijk heel hoog. Daarom blijft het belangrijk om thema's als taal, diversiteit en interculturaliteit op de onderwijsagenda te blijven zetten.

Peter Van Rompuy heeft zich ingezet voor de oprichting van de Taskforce Onderwijs Vlaamse Rand. Hij hoopt dat dit initiatief de gewenste resultaten oplevert.

De *minister* antwoordt dat hij veel verwacht van het eindadvies van de Taskforce Onderwijs, dat verwacht wordt in 2016. De capaciteit zal daar een element van zijn. Minister Crevits van Onderwijs heeft op zijn aandringen al een inspanning gedaan op dat vlak. Onder meer Halle, Vilvoorde en Sint-Pieters Leeuw hebben extra middelen gekregen voor capaciteitsuitbreiding.

Operationele doelstelling: Werk

Bij het beleidsdomein Werk merkt *Bart Nevens* op dat de werkvloer de beste kansen biedt om de Nederlandse taal te leren.

Het Luchthavenhuis dat volop gesteund wordt door minister Muyters, speelt een belangrijke rol inzake de werkgelegenheid, meent *Lieve Maes*. Dat verdient verdere ondersteuning.

Operationele doelstelling: Mobiliteit

De mobiliteit in de Rand is terecht een belangrijke zorg voor de Vlaamse Regering. Het benieuwt *Jo De Ro* hoe men in de komende maanden rekening zal houden met de alternatieven die geformuleerd werden op het terrein.

Michel Doomst dringt aan op inspraak vanuit Vlaanderen in de Vliegwet.

An Moerenhout wil dieper ingaan op het thema mobiliteit. De minister wil investeren in een vlotter en veiliger verkeer in de Rand. Hij denkt concreet aan het GEN, het Brabantnet, de uitbreiding van het fietsnet en de herinrichting van de Ring. Groen is ervan overtuigd dat dit onvoldoende is. De verbreding van de Ring zal op korte termijn positieve effecten hebben, maar op middellange termijn zullen de aanzuigeffecten opnieuw resulteren in filevorming, vooral op de op- en afritten die niet verbreed worden. Bovendien wordt de norm voor fijn stof in de lucht vandaag al overschreden. In afwachting van de werken aan de Ring wil de minister werk maken van een aantal quick wins. Over welke projecten gaat het precies? Wat is de timing ervan? De spreekster verwijst ook naar een aantal recente projecten aan de Brusselse Ring. Paleis 12 van de Heizel wordt omgevormd tot een concertzaal voor 18.000 toeschouwers. Er komen drie shoppingcentra, waaronder Uplace dat

elke dag 22.000 auto's zou aantrekken. Er zal ook een voetbalstadion gebouwd worden met een capaciteit van 62.000 toeschouwers, dat tachtig keer per jaar gebruikt dient te worden om uit de rode cijfers te blijven. Al deze projecten zullen een negatieve impact hebben op de mobiliteit in de Vlaamse Rand. De opgesomde verkeersmaatregelen dateren van voor die projecten. Ze vraagt dat de minister een totaalvisie zou ontwikkelen op de mobiliteit op de Brusselse Ring en in de Rand. Kan de mobiliteitsaanpak voor heel Vlaams-Brabant waarover de minister het had die rol vervullen? Is de minister voorstander van een studie die scenario's opstelt die rekening houden met het samenspel van de verschillende projecten, met hun invloed op het verkeer van de Brusselse Ring? Tot nu toe zijn er namelijk alleen scenario's voor elk project afzonderlijk.

De laatste tijd wordt *Peter Van Rompuy* geregeld aangesproken door burgemeesters over de ANPR-camera's om de veiligheid in de regio te verhogen. Hij veronderstelt dat minister Weyts als minister van Mobiliteit dat dossier kan laten voortgaan.

De Brusselse Ring en de snelwegen die erop aansluiten vormen een belangrijk filegebied. *Christian Van Eyken* vindt het positief dat de minister kleinschalige initiatieven wil nemen vooraleer hij begint met de herinrichting van de Ring. Welke quick wins wil hij precies realiseren? De spreker beklemtoont dat overleg met Brussel noodzakelijk is voor een doeltreffende oplossing op de Brusselse Ring. Men moet een globaal beeld hebben van de mobiliteit op de Brusselse Ring. De herinrichtingsplannen spitsen zich toe op de noordrand, op het deel van de Ring tussen Zaventem en Groot-Bijgaarden, maar de mobiliteitsproblemen hebben ook te maken met het traject tussen Zaventem en de Vierarmentunnel en met de situatie ter hoogte van Halle, Beersel, Drogenbos en Anderlecht. De minister moet ook rekening houden met de impact van de geplande projecten op de mobiliteit.

De minister zegt in zijn beleidsbrief dat hij de Woluwelaan wil laten aansluiten op de Ring. Wat bedoelt hij daarmee? De Woluwelaan is immers sinds jaar en dag aangesloten op de Ring.

In het kader van de verbetering van het openbaar vervoer pleit de minister voor een uitbreiding van het Brabantnet. In dat verband dringt de spreker aan op een samenwerking tussen De Lijn en de MIVB. Het is belangrijk dat beide maatschappijen niet naast elkaar werken.

Hij vindt dat men soms overdrijft met de aankondigingen op de borden met verkeersinformatie langs de Ring. Die beperken zich niet tot belangrijke informatie zoals het aankondiging van files. Gisteren werd er bijvoorbeeld gemeld dat er gevaar was voor gladheid en dat de strooidiensten aan het werk waren. Die informatie is voor hem overbodig en was bovendien achterhaald. Hij benadrukt dat de verantwoordelijken de zaken van nabij moeten opvolgen.

Sp.a dringt aan op een duurzame, integrale, domein- en projectoverschrijdende langetermijnvisie voor de mobiliteit in de Vlaamse Rand, over de gewestgrenzen heen, zegt *Katia Segers*. Ze is verheugd dat verschillende sprekers daarop teruggekomen zijn. In zijn beleidsbrief Mobiliteit zegt minister Weyts dat hij een nieuwe projectvennootschap wil oprichten voor de begeleiding en de uitvoering van complexe projecten. De focus ligt daarbij op de herinrichting van de Ring, het Brabantnet en het flankerend beleid. Kan de minister de taak van die vennootschap preciezer omschrijven?

Uplace en het Eurostadion gaan open in 2018. Eind 2018 zouden de werken aan de Brusselse Ring van start gaan. Brabantnet zou in het gunstigste scenario eind 2019 klaar zijn. In 2018 zal er dus veel verkeer bijkomen, net op het moment dat

de werken aan de Ring beginnen, zonder dat het Brabantnet die toestroom al kan opvangen. Hoe wil de minister dat opvangen?

De integratie van START en VSGB juicht Katia Segers toe. Daarbij mist ze echter een langetermijnvisie, de aandacht voor duurzaamheid en de bereidheid om bepaalde zaken te herzien. Drie organen zullen naast elkaar werken: het geïntegreerde coördinatieplatform START-VSGB, de nieuwe projectvennootschap en het Territoriaal Ontwikkelingsprogramma Noordrand. Waarom kan men die bestaande projecten niet verder integreren en met Economie, Mobiliteit, Ruimtelijke Ordening, Onderwijs en Wonen één visie uitwerken op de ontwikkeling van de hele regio?

Katia Segers merkt op dat de herziening van de Europese zonerings voor het luchthavenverkeer belangrijke implicaties zal hebben voor de omwonenden van de luchthaven, onder meer voor de waarde van hun huis. Vlaanderen moet erover waken dat er geen ongunstige situatie wordt gebetonneerd in de op til staande federale Vliegwet.

Wat bedoelt de minister concreet met de quick wins die hij wil realiseren op de Brusselse Ring? In 2015 zou het voorontwerp van de tramtracés en de stelplaatsen van het Brabantnet moeten afgerond worden. Hoever staat men daarmee?

De minister wil prioritair inzetten op drie routes (p. 32 beleidsbrief Mobiliteit): de HST-route (hogesnelheidstrein), de kanaalroute en de route Asse-Dilbeek-Brussel. Blijft het bij die drie routes of zijn er nog andere mogelijkheden? Voor de fiets-snelwegen in de regio wil de minister inspelen op opportuniteiten, in samenwerking met de gemeentebesturen.

Minister *Ben Weyts* antwoordt dat hij zich volgend jaar zal toeleggen op de structurele aanpak van de mobiliteitsproblematiek van de Vlaamse Rand en Brussel. In Antwerpen bestaat er een structuur om de mobiliteitsproblematiek in zijn totaliteit aan te pakken. Dat moet ook mogelijk zijn in de Vlaamse Rand. Hij wil dus niet alleen focussen op een optimalisering van de Ring, maar ook op het Brabantnet.

Voor het Brabantnet moeten er nog enkele knopen worden doorgehakt. De tracés zijn al een paar keer bijgesteld. Een belangrijke volgende stap is het GRUP en binnen de contouren van het plan-MER blijven. Het tracé moet eerst definitief worden vastgelegd, vooral in Vilvoorde.

Voor de twintig fiets-o-strades van en naar Brussel werkt hij samen met de provincie Vlaams-Brabant. Hij heeft ondertussen aan zijn administratie de opdracht gegeven om de quick wins die ook in de gemeenschappelijke structuur kunnen inbrengen voor Vlaams-Brabant te gaan detecteren. Net zoals men opnieuw voor Antwerpen gedaan heeft.

De minister is een voorstander van trajectcontroles. De veiligheidscamera's behoren echter tot de bevoegdheid van de lokale politiezones, eventueel ondersteund door de federale politie. De minister van Mobiliteit is daarvoor dus niet bevoegd. Hij probeert wel zoveel mogelijk politiezones aan te moedigen om te investeren in trajectcontroles. De tussenkomst van de Vlaamse overheid kan oplopen tot vijftig procent. Daarvoor wordt er een rangschikking opgemaakt op basis van de ongevallenstatistieken op de betrokken tracés.

Op de opmerking over bepaalde info op verkeersborden deelt hij mee dat er vrij snel preventief gestrooid wordt, om de kritiek voor te zijn.

An Moerenhout vindt het antwoord van de minister op haar vragen vrij vaag. De minister heeft gezegd dat hij een structuur wil uitwerken die de zaken breder bekijkt dan alleen de herinrichting van de Ring. In dat kader dringt Groen aan

op investeringen in openbaar vervoer. De uitbouw van een netwerk van fiets-o-strades is een positieve evolutie. Ze dringt aan op het uitwerken van realistische scenario's voor de Brusselse Ring die rekening houden met de geplande projecten. De scenario's van de voorbije jaren waren namelijk allesbehalve realistisch.

Volgens *Katia Segers* heeft de minister niet geantwoord op haar vraag over de opdracht van de vennootschap die hij zal oprichten voor de begeleiding van complexe werken.

Minister *Ben Weyts* denkt dat hij op die vraag al geantwoord heeft. Het is de bedoeling om de mobiliteitsproblematiek aan te pakken vanuit één enkele structuur. Daarbij zou er aandacht zijn voor de verschillende vervoersmodi. Hij zou ook willen werken met een lijst van quick wins. Hij heeft zijn administratie al de opdracht gegeven die lijst op te maken.

Operationele doelstelling: Cultuur, Jeugd, Sport en verenigingsleven

Voor het lokale sportbeleid in de zes faciliteitengemeenten heeft de minister een bedrag van 78.000 euro uitgetrokken, leest *Christian Van Eyken*. Over welke initiatieven gaat het?

Katia Segers ergert zich eraan dat de ministers Weyts en Gatz nog altijd willen doorgaan met hun plannen voor een cultuur- en congrescentrum in Ruisbroek. En dat terwijl er al in 2015 175.000 euro bespaard werd op de werking van vzw 'de Rand'. De culturele sector heeft vorig jaar op basis van goede argumenten aangetoond dat dit geen goed idee is. In een straal van vijftien kilometer rond Ruisbroek zijn er namelijk al 20 cultuurcentra en in Brussel zelf zijn er nog eens 22 gemeenschapscentra. Men kan dus niet zeggen dat er een schrijnende nood is aan culturele infrastructuur in die omgeving. De bestaande centra hebben trouwens zwaar moeten besparen. Nu trekt minister Weyts 50.000 euro uit voor een haalbaarheidsstudie voor dit cultuur- en congrescentrum in zijn achtertuin, overigens een regio met grote mobiliteitsproblemen. Een stuk van de besparing op vzw 'de Rand' was dus al niet nodig geweest als de minister niet aan dat plan had vastgehouden.

De *minister* verduidelijkt dat wanneer een faciliteitengemeente geen beleidsplan indient rond Sport, Jeugd of Cultuur, omdat ze op ideologisch-communautaire gronden niet wil samenwerken met de Vlaamse overheid of geen stimulansen wil bieden voor het Vlaamse verenigingsleven, de vzw 'de Rand' die taak dan kan overnemen. Ze kan dan zelf een cultuur-, jeugd of sportbeleidsplan uittekenen en indienen, zodat de Vlaamse gemeenschap ter plaatse die subsidies niet misloopt. Dat is in het verleden al meermaals gebeurd.

De minister werkt verder aan het dossier van Ruisbroek. Daarbij baseert hij zich op een voorstudie van de vorige Vlaamse Regering die geconcludeerd heeft dat Ruisbroek een ideale locatie zou zijn voor een dergelijk cultuur- en congrescentrum. Hij vindt dat er in de Vlaamse Rand wel wat investeringen mogen gebeuren. Hij betreurt de kritiek van bepaalde centra die aan dezelfde ratio hun bestaan te danken hebben. Als men dezelfde criteria, bijvoorbeeld de werkkring van 15 km, ten tijde van hun oprichting gehanteerd had, dan zouden ze nooit bestaan hebben. Dan kan men alle werking in de Vlaamse Rand stopzetten. In Brussel is er immers voldoende nabij cultureel aanbod. Hij trekt een beperkt budget uit om dat dossier te laten onderzoeken door FOCI, dus uiteindelijk door de cultuursector zelf.

Vzw 'de Rand' treedt op in de zes faciliteitengemeenten omdat de gemeentebesturen van sommige gemeenten geen jeugd-, cultuur- of sportbeleidsplan indienen. Daarom herhaalt *Christian Van Eyken* nog eens waarom sommige gemeenten daar niet aan meedoen. Het gaat om faciliteitengemeenten waar een deel van de inwoners Nederlandstalig is en een ander deel Franstalig. Hij zal het niet hebben

over de sportverenigingen, want sport heeft geen taal. Sommige jeugdverenigingen richten zich meer tot de Franstalige inwoners en andere richten zich meer op de Nederlandstalige. In Linkebeek is er ook al jaren een jeugdhuis dat bij de subsidiëring jammer genoeg uit de boot valt omdat het tweetalig is. De regel is immers dat een jeugdhuis alleen kan gesubsidieerd worden als het alleen voor de Nederlandstalige jeugd is. Een jeugdhuis dat bruggen probeert te slaan tussen beide gemeenschappen kan dus niet gesubsidieerd worden. De gemeenten zullen meewerken als de minister begrijpt dat het goed is om dergelijke verenigingen op gelijke voet te behandelen.

Bart Nevens merkt op dat wie in Vlaanderen gaat wonen zich moet schikken naar de geplogenheden. *Christian Van Eyken* repliceert dat het gaat om een faciliteiten-gemeente. Men moet de faciliteiten dan maar afschaffen. *Bart Nevens* repliceert dat die al lang afgeschaft mochten worden als het van hem afhing. Hij gaat niet akkoord met de 'kromme redenering' van vorige spreker. De faciliteiten moeten leiden tot een aanpassing in Vlaanderen. Hij geeft het voorbeeld van Kraainem waar de jongeren niet konden genieten van de Vlaamse subsidies. In de jeugdwerking die intussen uitgebouwd werd, worden ook andere talen gesproken. Allerhande activiteiten, ook sport, bieden de gelegenheid om Nederlands te oefenen en om de kansen van de jongeren te vergroten.

De minister zei dat deze regering in Ruisbroek alleen maar een nota van de vorige Vlaamse Regering uitvoert. *Katia Segers* merkt op dat het de eerste keer zou zijn dat deze Vlaamse Regering zich genooddaakt voelt om een verkennende gedachteoefening van een vorige regering uit te voeren. Volgens de minister kan een beetje concurrentie met de andere culturele centra geen kwaad. Een zaal met 900 plaatsen is echter meer dan een beetje concurrentie. De concurrentie voor de programmering en voor het publiek zal de uitkoopsommen opdrijven. Bovendien zal er jaarlijks 3,6 miljoen euro nodig zijn voor de exploitatie van deze infrastructuur. Dat zal bijkomende druk leggen op het budget van de ministers Weyts en Gatz. De andere cultuurcentra zullen dus moeten bloeden om de bouw van dit cultuur- en congrescentrum in Ruisbroek mogelijk te maken. Het centrum moet de verfransing tegenhouden. Zij denkt dat men de verstedelijking en de internationalisering van de Rand niet zal kunnen tegenhouden met dergelijke investeringen. Haar fractie verkiest investeringen in de integratie van de mensen die leven in de Rand.

De *minister* stelt vast dat *Katia Segers* pleit tegen investeringen in cultuur en tegen investeringen in de Vlaamse Rand. Hijzelf vindt dat de Vlaamse Rand een culturele infrastructuur van enige schaal mag ambiëren. Niet iedereen hoeft zich naar Brussel te verplaatsen. Hij maakt zich sterk dat de andere culturele centra door deze investering geen eurocent minder zullen krijgen. Dit congrescentrum richt zich op een ander publiek. Het wil een podium bieden aan artiesten die een grotere zaal nodig hebben.

Hij onderschrijft de conclusie van *Christian Van Eyken* dat de faciliteiten afgeschaft moeten worden. *Christian Van Eyken* preciseert dat hij dat niet gezegd heeft.

Operationele doelstelling: Welzijn en Gezondheid

Het opvolgingsrapport Welzijn van de provincie Vlaams-Brabant heeft opnieuw vastgesteld dat de historische achterstand in de Rand heel belangrijk is, ook al is er een lichte verbetering op een aantal terreinen, zegt *Jo De Ro*. Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin *Jo Vandeurzen* merkte op dat de inrichtende machten in Halle-Vilvoorde initiatieven zouden moeten nemen met het geld van de Vlaamse overheid. De kosten om iets op te starten liggen in deze regio echter veel hoger, onder meer door de hogere grondprijzen. Bovendien zijn de welzijnsorganisaties in deze regio ook minder ontwikkeld. Misschien moet de regering in

deze regio wat meer dan elders het initiatief nemen om die organisaties samen te brengen.

In dit verband verwijst hij naar de situatie van de centra voor geestelijke gezondheidszorg in de Rand. Zij moeten kinderen van anderstalige ouders doorverwijzen naar Brussel omdat ze zelf niet in staat zijn om te werken met de ouders. In een dergelijke situatie hebben deze diensten op de duur ook geen bestaansreden meer, gezien het grote aandeel anderstaligen. Hij is al blij dat de cgg's in Brussel bereid zijn om die mensen op te vangen als ze daarvoor de nodige capaciteit hebben. Een aanpassing van het beleid in de Rand hoeft niet veel geld te kosten. Het komt erop aan om de personeelsleden die vertrekken te vervangen door mensen met een ander profiel. Zo niet, dan dreigen er catastrofes.

Peter Persyn sluit zich aan bij de tussenkomst van Jo De Ro. De historische achterstand, die bekend is sinds het einde van de jaren 1990, werd recent bevestigd in het voortgangsrapport van de provincie Vlaams-Brabant. De beleidsbrief somt een aantal welzijnsrealisaties op. In de ouderenzorg is er bijvoorbeeld een inhaalbeweging gebeurd. Er is echter nog altijd een achterstand. Een belangrijk lichtpunt is de aankondiging van het instrument Vlabzorginvest, naar analogie met Vlabinvest. Het is de bedoeling om de middelen van de provincie voor impuls- of investerings-subsidies zo snel mogelijk in te kantelen in dit nieuwe instrument, in het kader van de overdracht van een aantal provinciale bevoegdheden naar het Vlaamse niveau. De middelen van Vlabzorginvest kunnen bijdragen tot een betere reactiviteit bij de zorgaanbieders in de Vlaamse Rand. Zal minister Ben Weyts zijn Vlaamse collega's Liesbeth Homans en Jo Vandeurzen aanzetten tot het uitwerken van een stappenplan, zodat men in de tweede helft van deze regeerperiode tot concrete actie kan overgaan?

Hij sluit zich aan bij de opmerking van Jo De Ro dat er dringend meertalige hulpverleners ingeschakeld moeten worden binnen onderwijs en welzijn. Die mensen zullen de komende twintig of dertig jaar zeker werk hebben. In andere culturen is er immers vaak een heel andere lichaamsbeleving en zijn er ook heel andere voorstellingen van wat gezondheid is. Hij benadrukt dat het hoog tijd is dat Halle-Vilvoorde zijn eigen beleid volledig kan uitvoeren, los van Brussel.

Peter Van Rompuy is verheugd dat de andere sprekers zijn bezorgdheid over Vlabzorginvest delen. Gezien de hervorming van de provincies is het belangrijk om extra waakzaam te blijven over de financiering daarvan.

De Vlaamse Regering wil de historische achterstand van de Vlaamse Rand in de zorgsector wegwerken door de oprichting van Vlabzorginvest. Voor 2016 is er in de beleidsbrieven en in de begroting echter nog niets concreets terug te vinden, zegt *Katia Segers*, wellicht omdat de grondgebonden bevoegdheden van de provincies pas in 2017 overgedragen worden aan de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering onderneemt echter al een aantal stappen. De beleidsbrief Welzijn heeft het bijvoorbeeld over een initiatief rond personen met een handicap. Rond de rusthuizen gebeurt er echter weinig en rond kinderopvang helemaal niets. Eigenlijk zou de Vlaamse Regering vandaag al middelen moeten vrijmaken voor Vlabzorginvest, los van de 2,2 miljoen euro van de provincie. Welke structuur wil de minister uitrollen om klaar te zijn tegen 2017? Welke extra middelen hij wil uittrekken?

Een tweede belangrijk dossier in de Rand is dat van het Justitiehuis Halle-Vilvoorde. Tot nog toe is er alleen een onderzoek gebeurd. De sp.a-fractie meent dat de regio een volwaardig Justitiehuis verdient. De geplande antennewerking kan daarvoor een opstap zijn. Wanneer gaat de antennewerking van start? Hoeveel geld heeft de minister daarvoor uitgetrokken? Wanneer wil de minister werk maken van de uitbouw van een volwaardig Justitiehuis in Halle-Vilvoorde?

Minister *Ben Weyts* antwoordt dat hij in zijn transversale bevoegdheid niet in de plaats kan treden van de bevoegde ministers. Hij tracht hen aan te zetten om de focus in hun beleid te richten op de specifieke problematieken in de Vlaamse Rand. Hij vindt het trouwens belangrijk om die druk te blijven opvoeren, over de partijgrenzen heen. Hij steunt het pleidooi van Michel Doomst om de belangrijkste vakministers uit te nodigen in deze commissie; hij denkt aan Welzijn, Wonen, Onderwijs.

Hij ziet wel een aantal lichtpunten. Inzake ouderenzorg wordt er in Vlaams-Brabant gestage vooruitgang geboekt. Er zijn ook vorderingen inzake Vlabzorginvest.

Operationele doelstelling: Toerisme

Het is belangrijk om extra bezoekers aan te trekken in de Rand. Daarom is het ook goed, vindt *Lieve Maes*, dat het dossier van de Plantentuin Meise, dat grotendeels tot de bevoegdheid van minister Muylers behoort, op een goed spoor zit. Het toeristische aspect van dit dossier valt onder de bevoegdheid van minister Weyts.

Bart Nevens stelt vast dat er bijna een miljoen euro is uitgetrokken voor de vijf toeristische projecten. Dat zal de Vlaamse Rand verder versterken.

Michel Doomst betreurt dat de provincie niet vermeld wordt in de passage over toerisme. Hij vindt het wel positief dat de minister op dat vlak verwijst naar de brede rand. Komt er al schot in de zaak voor Ter Rijst? Is het de bedoeling dat de administratie ANB in Groenenberg blijft? Hij heeft ook vernomen dat de bed and breakfasts in Vlaams-Brabant vinden dat ze onvoldoende ondersteund worden.

In het kader van meer samenwerking tussen de Vlaamse Rand en Brussel vindt *Joris Poschet* dat op het vlak van toerisme men beter zou kunnen samenwerken met VisitBrussels.

Minister *Ben Weyts* wijst erop dat er samenwerking is met VisitBrussels. In het kader van de impulsfinanciering heeft VisitBrussels trouwens een dossier ingediend voor een toeristisch hefboomproject in de Rand.

Tijdens de vorige regeerperiode is er een belangrijke inhaalbeweging geweest voor het toerisme in de Vlaamse Rand. Er zijn ook impulsprogramma's voor investeringen in toegankelijkheid, die anders misschien niet rendabel zouden zijn. De bed and breakfasts in de Vlaamse Rand hebben geen projecten ingediend in het kader van die oproep.

Michel Doomst vindt dat in deze post-BHV-periode deze commissie een aantal signalen zou kunnen geven aan Brussel. Een volwassen eigenheid van Halle-Vilvoorde maakt ook een samenwerking met Brussel mogelijk voor het beleidsdomein Toerisme. Misschien kan men daarvoor de Brusselse minister-president Rudy Vervoort uitnodigen in deze commissie.

Operationele doelstelling: Integratie en inburgering

De beleidsbrief stelt dat het aanbod NT2 aan bepaalde voorwaarden moet voldoen. *Jo De Ro* vraagt zich vooral af of het aanbod voldoende zal zijn, gezien de huidige vluchtelingencrisis.

Volgens *Bart Nevens* is N-VA-fractie blij dat de minister verder blijft inzetten op het NT2-aanbod in de Vlaamse Rand. Het gaat om een flexibel en laagdrempelig systeem, maar toch mag men ook de kwaliteit van het aanbod niet uit het oog verliezen. Het creëren van oefenkansen betekent een verrijking voor de nieuwkomer. Dat is ook een verantwoordelijkheid voor verenigingen en lokale besturen.

In Brussel bestaat er geen echt verplicht inburgeringstraject. Daardoor exporteert Brussel momenteel een aantal problemen naar de Vlaamse Rand. De mensen die geen inburgeringstraject gevolgd hebben, en die dus weinig Nederlands kennen, kunnen met hun problemen niet terecht bij ondersteunende organisaties in de Rand omdat ze anderstalig zijn. Ze hebben dus de boot gemist.

An Moerenhout stelt vast dat de beleidsbrief het belang van onthaal en integratie in de Vlaamse Rand onderstreept. Dat wordt herhaald in de tussenkomst van de leden van de N-VA-fractie. In dat verband heeft de minister het onder meer over een optimalisering van het nieuwsaanbod, een sterk aanbod NT2 en de onthaalbrochure enzovoort. Dat is positief maar er zijn belangrijke kanttekeningen te maken.

De minister verwijst terecht naar de uitbreiding van de doelgroep van de verplichte inburgeraars. Het decreet dat in mei 2015 goedgekeurd werd, bepaalt namelijk dat de inburgeringsverplichting ook geldt voor nieuwkomers die binnen de eerste vijf jaar van hun verblijf in België verhuizen van Brussel naar Vlaanderen. Het lid staat achter de verplichte inburgering. Bij de uitbreiding ervan moeten echter ook de randvoorwaarden vervuld zijn. Vlaams minister voor Inburgering Liesbeth Homans had geen oor voor haar opmerkingen hierover. Daarom legt ze die nu voor aan minister Ben Weyts bevoegd voor de Vlaamse Rand. 52 percent van de nieuwkomers die migreren van Brussel naar de Vlaamse Rand, verblijven minder dan vijf jaar in ons land.

De uitbreiding van de verplichte inburgering zal dus een grote impact hebben op verschillende domeinen. Het eerste pijnpunt is het gebrek aan kinderopvang in de regio. Een van de drie nieuwkomers in de Vlaamse Rand kan niet starten met Nederlandse lessen omdat hij of zij geen kinderopvang vindt op het ogenblik van de lessen.

Bovendien bepaalt het eerste deel van het nieuwe decreet, dat in voege treedt op 1 januari 2016, dat een decentrale intake niet langer mogelijk is. Alle intakes dienen dus te gebeuren in de Huizen van het Nederlands. Tot nog toe kon men per provincie kiezen waar men de intakes liet doorgaan. Behalve Vlaams-Brabant hebben alle provincies ervoor gekozen om dat in de Huizen van het Nederlands te doen. In Vlaams-Brabant doet men dat echter nog altijd in de centra waar de lessen doorgaan omdat de capaciteit in de Huizen van het Nederlands onvoldoende is. In 2014 waren er 2000 inburgeraars en voor het komende jaar kan men zich aan een verdubbeling verwachten, gezien de instroom van vluchtelingen. In de Vlaamse Rand zal het aantal intakes verhoudingsgewijs nog sterker stijgen door de uitbreiding van de inburgeringsplicht. Op zich is dat een goede zaak, maar de Huizen van het Nederlands in de Rand kunnen dat niet aan. Ze staan nu al onder grote druk.

Zonder flankerende maatregelen of extra middelen zal er in de regio een administratieve flessenhals ontstaan. Er zullen dan geen wachtlijsten zijn voor de Nederlandse lessen, want minister Homans voorziet daarvoor in extra middelen. Er zullen echter wachtlijsten zijn om ingeschreven te raken voor de Nederlandse lessen. Dat druist in tegen het belang dat de minister hecht aan onthaal en integratie.

Katia Segers leest op pagina 10 van de beleidsbrief Vlaamse Rand dat het agentschap Integratie en Inburgering prioriteit geeft aan de Vlaamse Rand, onder andere met het pilootproject Integraal Werken. De beleidsbrief zegt dat het project er moet voor zorgen dat de lokale besturen in de brede rand beter uitgerust zijn voor het omgaan met de instroom en de aanwezigheid van inwoners van buitenlandse herkomst. Wat houdt dit project concreet in? Het lid is tevreden dat er sprake is van de brede Vlaamse rand. Dat betekent dat de Vlaamse Regering erkent dat veel problematieken van de Vlaamse Rand ook voorkomen in de naburige gemeenten.

Welke gemeenten bedoelt men concreet? Gaan die gemeenten ook een beroep kunnen doen op de expertise van de vzw 'de Rand'?

De beleidsbrief Integratie en Inburgering kondigt extra inspanningen aan voor NT2. Elk jaar zou er bijvoorbeeld een NT2-campagne georganiseerd worden, met dertien extra informatiesessies voor NT2. Zal men daarbij ook rekening houden met de aanbevelingen van de Pin-studie? Deze studie toonde namelijk aan dat men werk moet maken van een meer gedifferentieerd aanbod NT2, een betere geografische spreiding en meer lesmogelijkheden op school of op het werk. Men moet ook rekening houden met de behoefte van alleenstaande moeders aan kinderopvang.

Minister *Ben Weyts* noteert de vragen van An Moerenhout aan minister Homans met desiderata rond onthaal en integratie en het negatieve antwoord dat ze daarop gekregen heeft van de minister. Hij merkt op dat de Vlaamse Regering in Vlaams-Brabant stappen vooruit zet inzake inburgering en integratie. Hij zal blijven aan die kar trekken.

An Moerenhout begrijpt dat de minister inzake onthaal en integratie niet in de plaats wil treden van zijn collega Liesbeth Homans. Toch dringt ze erop aan dat minister Weyts de punten die zij heeft aangehaald zou bespreken met minister Homans. Hij zal immers wel de gevolgen moeten dragen van het beleid van zijn collega. De eerste zin van zijn beleidsbrief is namelijk dat onthaal en integratie prioritair blijven in de Vlaamse Rand. Zonder flankerende maatregelen zullen er in de Rand echter wachtrijen ontstaan voor NT2.

Volgens *Willy Segers* vergeet *An Moerenhout* te vermelden dat de beleidsbrief Inburgering bijzondere aandacht besteedt aan een aantal specifieke items van de Vlaamse Rand. In de vorige regeerperiode was dat niet het geval. Deze commissie moet dat natuurlijk verder opvolgen, maar hij heeft er vertrouwen in.

2.2.5. *Strategische doelstelling: Het Groene karakter van de Rand bewaken*

Operationele doelstelling: Waardevolle natuur koesteren en versterken

In de beleidsbrief is er sprake van een Stichting Zoniënwood. Het Zoniënwood is gelegen op het grondgebied van drie verschillende gewesten, elk met hun eigen reglementering. *Joris Poschet* vraagt of daarover al intergewestelijke samenwerking aan de gang is.

Minister *Weyts* antwoordt dat er voor het Zoniënwood via de diensten van Vlaams minister Joke Schauvliege een goede samenwerking is met de twee andere gewesten.

Operationele doelstelling: Open Ruimte

De landinrichtingsprojecten worden voortgezet, leest *Bart Nevens*. Daarmee wil men het groene karakter van de Rand bewaren en de ontsluiting via trage wegen en fietsverbindingen mogelijk maken. Het lid kan dat alleen toejuichen.

Operationele doelstelling: Landbouw betere kansen bieden

Bart Nevens is nieuwsgierig naar de resultaten van de studie over de landbouw in de Rand, die besteld werd door Vlaams minister Joke Schauvliege. Hij merkt op dat de producten van de Vlaamse Rand via de korte keten in Brussel kunnen worden verkocht. Dat biedt ook ecologische voordelen.

3. Indicatieve stemming algemene uitgavenbegroting 2016

De aan de commissie toegewezen artikel 11, §1 (PJ0-1PHF2AA-WT), en de begrotingstabellen wat Entiteit PJ0, Programma PH – Initiëren en coördineren van een inclusieve beleidsaanpak voor de Vlaamse Rand betreft (zie opsplitsing begrotingsverslag Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting), worden indicatief met 8 stemmen tegen 2 aangenomen.

Katia SEGERS,
voorzitter

Willy SEGERS
Yamila IDRISSE
Lieve MAES,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

ABC	Art Basics for Children
ANB	Agentschap voor Natuur en Bos
ANPR	Automatic Number Plate Recognition
BBC	beleids- en beheerscyclus
BHV	Brussel-Halle-Vilvoorde
BKO	Brussels Kunstenoverleg
Bloso	Agentschap voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie
BRIO	Brussels Informatie-, Documentatie- en Onderzoekscentrum
CD&V	Christen-Democratisch en Vlaams
cgg	centrum voor geestelijke gezondheidszorg
Cocof	Commission communautaire française
DAEB	dienst van algemeen economisch belang
FOCI	Fonds Culturele Infrastructuur
GACB	Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel
geco	gesubsidieerde contractueel
GEN	Gewestelijk Expresnet
GGC	Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie
GRUP	gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan
IKW	interkabinettenwerkgroep
IVA	intern verzelfstandigd agentschap (van de Vlaamse overheid)
KU Leuven	Katholieke Universiteit Leuven
KVS	Koninklijke Vlaamse Schouwburg
LDC	lokale dienstencentra
MER	milieueffectrapport
MIVB	Maatschappij voor het Intercommunaal Vervoer te Brussel (= STIB)
NT2	Nederlands als tweede taal
nv	naamloze vennootschap
N-VA	Nieuw-Vlaamse Alliantie
OCMW	Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn
OD	operationele doelstelling
Pin(-studie)	Partners en Integratie
PS	Parti Socialiste
SD	strategische doelstelling
sp.a	Socialistische Partij Anders
START	Strategisch Actieplan voor de Reconversie en Tewerkstelling in de Luchthavenregio
VBM	Vlaams-Brusselse Media
VGC	Vlaamse Gemeenschapscommissie (van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest)
VIPA	Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden
Vlabinvest	Investeringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant
VSGB	Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel
vzw	vereniging zonder winstoogmerk